

ПРОЛЕТАРИ

30К-2
18926

**БЛЁК-НОТ
АГІТАРА**

АГІТАСАВЫ АДДЗЕЛ ЦК КП(б)Б

6267

1934
Ревізія адна

ЛІПЕНЬСКІ АБ'ЯДНАНЫ
ПЛЕНУМ ЦК І ЦКК КП(б)Б

ЛІПЕНЬ 1932
ПАРТМАССЭКТАР ДВБ

№ 1

50 05 / 16539

З Ъ М Е С Т

План доклада.	1
Аб выніках веснавой сяўбы і за- дачах уборачнай кампаніі . .	7
Аб практычных мерапрыемствах па рэалізацыі дырэктыў ЦК і СНК аб савецкім гандлі і прадметах шырокага спажывання . . .	54
Аб партыйна-масавай рабоце .	97

05
Б А 1659

ДЛЯ ЗАУВАГ

Плян дакладу

Значэнь- 1. Агульнае ў пыгань-
не аб'ядна- нагах, якія абмяркоўва-
нага плену- му ЦК і ЦКК ліся пленумам, бараць-
КП(б)Б ба за больш паскоран-
ныя тэмпы соцыяліс-
тычнага будаўніцтва.

2. Пленум прайшоў пад знакам
большавіцкай самакрытыкі, кон-
крэтнасьці і опэратыўнасьці.

3. Пленум прайшоў пад знакам
згуртаваньня ЦК, ЦКК і ўсёй бе-
ларускай партарганізацыі вакол
новага кіраўніцтва на чале з
тав. Гікало.

4. Значэньне рашэньняў пле-
нуму ў сучасных, канкрэтных
міжнародных умовах.

243324

Вынікі сяўбы і за- СССР — яскравы до-
дачы ўбо- каз таго, што сельская
рачнай. гаспадарка ў СССР

канчаткова замацавалася на со-
цыялістычным шляху.

2. Буйнейшыя посьпехі 3-й
бальшавіцкай вясны па БССР.

3. Недахопы сяўбы — прарывы ў
першы пэрыод сяўбы, адсутнасьць
неабходнай канкрэтнасьці і
апэратыўнасьці як у рабоце
цэнтральных савецкіх і інш.
арганізацый, так і ў рабоце
большасьці раёнаў; недастат-
кова разгорнутая барацьба
па радзе раёнаў са скажэньнямі
лініі партыі ў колгасным руху,
слабае аўладаньне тэхнікай
сельгасмашын і г. д.

4. Цэнтральная задача ўборач-
най — барацьба са стратамі. Ра-
шаючае значэньне правільнай
арганізацыі працы, сумяшчэньне

коннай і машынай цягі, конкретнага апэратыўнага кіраўніцтва колгасамі і брыгадамі, скіртаваньня да абмалоту, сваячасовай выдачы натуральных авансаў.

5. Бязьлітасная барацьба з найменшымі скажэньнямі лініі партыі — як з патураньнем у адносінах да разлагаючай дзейнасьці клясавага ворага, так і з парушэньнем рэволюцыйнай законнасьці „левакамі“.

6. Разгортваньне колгаснага гандлю — важнейшая ўмова посьпехаў уборачнай.

Аб практыч- 1. Рашэньне ЦК і
ных мера- СНК збожжа і жывёла-
прыемствах
на разгорт- загатовак — вынік пера-
ваньні са- мог соцыялістычнага
вядзкага ган- длю і вы- сэктару сельскай гаспа-
рабу прад- даркі, праграма далей-
метаў шыр- шага соцыялістычнага
спажыву наступленьня.

2. Скажэньні дырэктыў партыі

тавараабмен, рэгуляваньне цэн ДЛЯ ЗАЎВАГ
(і г. д.).

3. Асноўнае зьвязно савецкага гандлю—прасоўваньне тавараў у вёску, разгортваньне вырабу прадметаў шырспажыву.

4. Сельпо—асноўнае організацыйнае зьвязно ў справе прасоўваньня тавараў на вёску і разгортваньня гандлю ў весцы.

5. Шырспажыў (заводскія сустрэчныя пляны, утыльцэхі, прыцягваньне шырокіх мас да справы разгортваньня вырабу прадметаў шырспажыву, пытаньні аб асортымэнце і г. д.).

6. Роля прамкоопэрацыі ў разгортваньні вырабу прадметаў шырспажыву.

7. За савецкія культурныя рынкі.

8. Савецкі гандаль і барацьба за ўласную харчовую базу на прадпрыемствах.

Бязьлітасная барацьба з перакупшчыкам і спэкулянтам—адна з важнейшых задач у справе савецкага гандлю.

ДЛЯ ЗАЎВАГ

Партыйна-масавая работа 1. Разгорнутая парт-масавая работа—асноўная прадпасылка паспяховага правядзеньня гаспадарча-політычных кампаній.

2. Задача партмасавай работы—ахапіць політычным уплывам кожнага рабочага, кожнага колгасьніка і працоўнага аднаасобніка.

3. Галоўныя недахопы партмасавай работы (дрэнная расстаноўка партыйных сіл, дэкларцыйнасьць кіраўніцтва, адсутнасьць канкрэтнасьці, факты формальнай арганізацыйнай перабудовы, зрывы ў партвыхаваўчай рабоце, адміністраваньне ў масавай рабоце і г. д.).

4. Тры ўзаемна звязаныя ДЛЯ ЗАУВАГ
зв'язаны партработы — організа-
цыйна-партыйная, партыйна-вы-
хаваўчая і партыйна-масавая
работа. Чоткая расстаноўка пар-
тыйных сіл, дзеяздольныя парт-
групы, вучоба куністаў, асаб-
ліва кандыдатаў і г. д. — важней-
шыя ўмовы масавай работы.

5. Асноўныя мэтады масавай
работы (штодзеннае растлума-
чэнне рашэнняў партыі гру-
павымі агітатарамі, політдні на
прадпрыемствах і ў колгасах,
гутаркі ў агульных памяшканнях,
дыфэрэнцываны падыход да
паасобных груп рабочых, кол-
гаснікаў і г. д.).

Аб выніках веснавой сяўбы і задачах уборачнай кампаніі ДЛЯ ЗАЎВАГ

Правільнае кіраўніцтва партыі на чале з ленінскім ЦК УсеКП(б) і правадыром партыі і сусьветнага пролетарыяту т. Сталіным забяспечыла буйнейшыя посьпехі ў выкананьні пляну 4-га заключнага году пяцігодкі. Посьпехі ў выкананьні апошняга году пяцігодкі цесна звязаны з вырашэньнем сусьветна-гістарычнай задачы, пастаўленай XVII Усесяюзнай партконференцыяй—пабудовы бясклясавога соцыялістычнага грамадзтва ў другой пяцігодцы.

Посьпехі па выкананьні першай пяцігодкі дасягнуты на аснове няўхільнага ажыццяўленьня генэральнай лініі партыі, у барацьбе з клясавым ворагам і яго агентурай у радох партыі, правымі

і „левымі“ опартуністамі, у барацьбе з прымірэнчымі адносінамі да скажэньняў і ўхілаў ад лініі партыі.

Асноўная Веснавая пасеўная посьпехі кампанія мела выключна-веснавой сьсяўбы нае гаспадарча-палітычнае значэньне ў выкананьні пляну 4-га заключнага году пяцігодкі. Посьпехі веснавой сьсяўбы зьяўляюцца адначасова посьпехамі па выкананьні першай пяцігодкі і непарыўна з ёю зьвязаны. Дасягнуўшы вялікіх посьпехаў у правядзеньні веснавой пасеўнай кампаніі, наша партыя тым самым стварае лепшыя магчымасьці для выкананьня задач другой пяцігодкі.

„Поўная перамога ў сельскай гаспадарцы колгасаў і саўгасаў, ахапіўшых у выніку пасеўнай кампаніі бягучага году ча-

тыры пятых усёй яравой
засеўнай плошчы сьвед-
чыць аб тым, што СССР
канчаткова замацаваўся
на новым соцыялістыч-
ным шляху. Буржуазная
тэорыя звароту СССР
да капіталізму тым са-
мым канчаткова разьбіта
і разьвеяна дашчэнту“
(з пастановы ЦК УсеКП(б)
і СНК СССР ад 5 ліпеня 1932 г.
„Аб уборачнай кампаніі 1932 г.“).

Вось асноўны політычны вынік
веснавой сяўбы 1932 г. У весна-
вую пасеўную кампанію г./г. мы
маем бліскучы наказальнік пра-
вільнасьці генэральнай лініі пар-
тыі. Такая буйная перамога
веснавой сяўбы стала магчымай
на аснове таго, што:

а) у авангардзе сяўбы ішлі
саўгасы, якія засеялі 10,8 млн. га
супроць 3 млн. га ў 1930 г.;

б) значна пашырылі сваю засеўную плошчу колгасы, паказаўшы ўзоры новых соцыялістычных адносін да працы і высокай прадукцыйнасьці колектыўнай працы (прырост засеўнай плошчы колгасаў складае каля 10 млн. га супроць мінулага году);

в) МТС—асноўны вагар тэхнічнага пераўзброеньня і соцыялістычнага перавыхаваньня сялянства—засеялі 53 проц. засеўнай плошчы.

У выніку правядзеньня трэцяй бальшавіцкай сяўбы мы маем далейшае арганізацыйнае і політычнае ўмацаваньне колгасаў.

2. Посьпехі БССР, зьяўляючыся
веснавой неад'емнай часткай Са-
сяўбы ў вецкага саюзу, таксама
БССР дасягнула буйнейшых
посьпехаў у правядзеньні весна-

вой сяўбы, а гэта значыць ДЛЯ ЗАЎВАГ
і ў далейшай соцыялістычнай
рэканструкцыі сельскай гаспа-
даркі.

Па БССР мы маем таксама
значныя перамогі і посьпехі,
дасягнутыя ў выніку веснавой
сяўбы, якія былі грунтоўна па-
дагулены ў дакладзе т. Шаран-
говіча на пленуме ЦК і ЦКК
КП(б)Б:

а) пасеўны плян 1931 г. вы-
канан у разьмеры 2326 тыс. га,
у 1932 г.—2543 тыс. га. Такім
чынам павялічэньне скла-
дае 217 тыс. га, або 9,3 проц.;

б) па бульбе павялічэньне су-
проць мінулага году на 62,5 т. га,
па ільне—30,2 тыс. га. Гэта
сьведчыць аб далейшым росьце
таварнасьці сельскай гаспадаркі
Беларусі і новых посьпехах
у галіне спэцыялізацыі сельскай
гаспадаркі па лініі разьвіцьця

тэхнічных культур і падвядзення кармавой базы для жывёлагадоўлі;

ДЛЯ ЗАЎВАГ

в) колгасы засеялі 1371 тыс. га супроць фактычнага засеву мінулага году 1056 тыс. га. Аб'яднаная МТС колгасы засеялі 486 тыс. га супроць 212 тыс. га, саўгасы — 169 тыс. га супроць 103 тыс. га.

Засеўная плошча сацыялістычнага сэктару сельскай гаспадаркі складае 60,6 проц. агульнага засеву яравога кліну;

г) колгасы паказалі далейшыя перавагі колектыўнай гаспадаркі над аднаасобнай (на каня ў колгасе прыпадае 4,68 га засеву супроць 2,71 га ў аднаасобным сэктары, на гаспадарку ў колгасе — 4,06 га супроць 2,26 аднаасобніка);

д) МТС—у колькасьці 57 адзінак—поўнасьцю выканалі свой пасеўны плян, засеяўшы 41 проц. колгаснай плошчы;

е) беднякі і сераднякі—аднаасобнікі, якія займаюць па сваёй адноснай вазе каля палавіны засеўнай плошчы, у гэтым годзе сеялі больш арганізавана і дружна. Гэта зьявілася вынікам умацаваньня масава-політычнай работы сярод аднаасобнікаў.

Асабліва буйныя посьпехі дасягнуты ў галіне машынізацыі сельскай гаспадаркі БССР, краіны адсталай і прыгнечанай у мінулым. Павялічэньне машынізацыі зьвілася адной з асноўных прычын посьпехаў веснавай сяўбы.

Паводле даных Дзяржпляну у БССР у 1928 г. сельскагаспадарчых машын і інвэнтару прыпадала на 1 га засеўнай плошчы на 5,6 руб., у 1929 г.

гэтая лічба паднялася да 9 р., у 1930 г. да 10,3 руб., у 1931 г. да 14,6 руб., а ў 1932 г. гэтая лічба, пры поўнай рэалізацыі намечанага пляну забеспячэння сельскай гаспадаркі машынамі, дойдзе да 24 руб. на 1 га засеўнай плошчы.

Паступленьне машын у сельскую гаспадарку за апошні перыод характарызуецца наступнымі лічбамі:

1929 г.—на 5400 тыс. руб.

1930 „ — „ 7726 „ „

1931 „ — „ 17072 „ „

У 1930 г. увесь трактарны парк складаў 8 тыс. НР (конскіх сіл), у 1931 г. гэтая лічба паднялася да 26 тыс. НР, плянам на 1932 г. намечана гэтую лічбу падняць да 70 тыс. НР. Да канца 1932 г. агульная колькасць МТС будзе даведзена да 100.

Дзякуючы якім прычынам мы дабіліся такіх вялікіх посьпехаў у правядзенні веснавой сяўбы гэтага году? Аб'яднаны пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б дае на гэтае пытаньне наступны вычарпальны адказ:

„КП(б)Б дабілася гэтых посьпехаў у сяўбе пад кіраўніцтвам і пры дапамозе ЦК УсеКП(б), на аснове правільнага ажыццяўленьня генэральнай лініі партыі, ва ўмовах абвостранай клясавай барацьбы з клясавым ворагам і яго агентурай—правымі і левымі опартуністамі.

Посьпехі сяўбы забяспечыла па-бальшавіцку праведзеная барацьба новага кіраўніцтва ЦК КП(б)Б за рашучую перабудову работы ўсёй партаргані-

зацы і па сяўбе на аснове
конкрэтнасьці, апэратыў-
насьці, павышэньня ад-
казнасьці і бальшавіцкіх
тэмпаў пасеўнай кампа-
ніі. Мобілізаваўшы і сконцэн-
траваўшы ў раёнах лепшыя сілы
цэнтральнага актыву, вядучы ра-
шучую барацьбу з опартуністыч-
нымі спробамі тармазіць сяўбу
спасыланьнямі на „об’ектыўныя
прычыны“ (кліматычныя ўмовы,
сьвязты і т. д.), рашуча перама-
гаючы і выпраўляючы перагібы,
выпадкі адміністраваньня і ля-
вацкую недаацэнку аднаасобніка,
новае кіраўніцтва ЦК КП(б)Б
ажыццявіла ў пасеўнай кампаніі
сапраўды апэратыўную дапамогу
кожнаму раёну, паварачваючы
раёны тварам да апэратыўнай
работы ў сваіх сельсаветах,
колгасах, МТС і нават брыга-
дах“.

ДЛЯ ЗАЎВАГ

18 Недахопы У ходзе сяўбы най-
веснавай больш яскрава бы-
сяўбы ла ўскрыта значная
колькасьць недахопаў і прары-
ваў, пры ухіленьні якіх мы
маглі-б мець больш буй-
ныя посьпехі і бязумоў-
на дасягнулі-б поўнага
выкананьня пляну сяўбы.
Адзначым найбольш важныя з іх.

1. Яшчэ ня было дасягнута
чоткага опэратыўнага кіраўніц-
тва сяўбой. Рад опэратыўных
пытаньняў (зямлянадзяленьне, пе-
ракідка насеньня, трактароў і
інш.) прыходзілася вырашаць у
разгары палявых работ і тым
самым адрываць людзкую і ця-
гавую сілу. Між тым гэтыя пы-
таньні павінны былі быць выра-
шаны значна раней.

Веснавая пасеўная кампанія
асабліва ярка выявіла яшчэ сла-
бое веданьне з боку цэнтраль-
7 ных арганізацый эканомікі і сельска-

ных устаноў эканомікі і асаблі-
васць раёнаў і з боку раённых
 Устаноў эканомікі і асаблівасць
паасобных сельсаветаў, колгасаў
і саўгасаў. У кіраўніцтве мы маем
яшчэ шмат ураўнальнага пады-
ходу, што зусім недапушчальна
ў новых умовах работы.

Зусім дрэнна пастаўлена пля-
наванне і ўлік як у цэнтры, так
і на мясцох.

2. Зусім слаба, у параўнанні
з узросшай актыўнасцю і за-
патрабаваннем мас, пастаўлена
масава-політычная работа. У ра-
дзе раёнаў і значнай частцы
сельсаветаў і ячэек яна падмя-
няецца адміністраваннем і каманд-
ваннем. Мала месца значная
колькасць фактаў расхляба-
насці і недысцыплінаванасці.

3. Асабліва буйны прарыў—
нездавальняюча правед-
зены мерапрыемствы як

у якасних, так і ў колькасных адносінах па павышэнні ўраджайнасці ўкараненні агротэхнікі. Якасьць апрацоўкі глебы прадаўжае аставацца незадавальняючай. Ня ўсюды правялі радавы пасеў, сартыроўку насення, ня поўнасьцю выкарысталі мінеральныя ўгнаенні.

4. Сяўба выкрыла рад буйнейшых недахопаў у рабоце МТС. Слабасьць кіраўніцтва вытворчымі вучасткамі, якія ў рабоце МТС яшчэ не адыгрываюць асноўнай ролі ў справе гаспадарчага ўмацавання колгасаў. У рабоце МТС слаба разгорнута барацьба за ажыццяўленне шасьці указанняў т. Сталіна.

Якасьць рамонту машын незадавальняючая, значная колькасьць паломак і паўторнага рамонту, перарасход гаручага,

нізкая прадукцыйнасць работы трактара і трактарыста. ДЛЯ ЗАЎВАГ

5. У большасці раёнаў і колгасаў мае месца недаацэнка ролі конскай цягавай сілы, адсюль дрэнны догляд за коньмі. У выніку гэтага недахоп цягавай сілы і яе зношанасць. Гэта тармазіла выкананне пляну сяўбы.

6. Асабліва буйныя недахопы выкрыты ў рабоце саўгасаў усіх систэм. Прычыны недахопаў: слабасць кіраўніцтва з боку трэстаў, безгаспадарчасць, дрэнная арганізацыя працы, недастатковая вытворча-тэхнічная база.

Шэсць указаўняў т. Сталіна ня сталі яшчэ ў цэнтры ўвагі работы саўгасаў. З гэтых прычын саўгасы БССР адсталі ў правядзенні веснавой сяўбы.

7. Нельга яшчэ лічыць дастатковымі поспехі ў арганіза-

цыйна-гаспадарчым умацаваньні колгасаў. Асноўныя пытаньні арганізацыйна-гаспадарчага ўмацаваньня колгасаў не стаялі ў цэнтры ўвагі раду партыйных арганізацый. Ня ўсюды праведзен перавод працы на зьдзельшчыну, шмат памылак у арганізацыі брыгад.

Гэта акрэсьліла адставаньне колгасаў у правядзеньні сева па раду раёнаў.

Нааяўнасьць гэтых прычын вызначыла адставаньне ў правядзеньні веснавой сяўбы па радзе раёнаў, да ліку якіх трэба аднесьці такія раёны, як Нараўлянскі, Камарынскі, Смалявіцкі, Веткаўскі, Кармянскі, Прапойскі, Чашніцкі і Церахоўскі. Партыйна-савецкае кіраўніцтва гэтых раёнаў не мобілізавала пабальшавіцку масы колгасьнікаў, беднякоў і сераднякоў—адна-

асобнікаў на пасьпяховае выкананьне сяўбы. У выніку гэтага плян веснавой сяўбы па гэтых раёнах быў значна недавыканан.

Перамогі, дасягнутыя ў веснавой сяўбе-замацаваць бальшавіцкім правядзеньнем уборачнай кампаніі Перамогі, дасягнутыя ў правядзеньні веснавой сяўбы, ускладаюць на партыйныя, савецкія і зямельна-колгасныя арганізацыі новыя сур'ёзныя задачы і ставяць новыя патрабаваньні. Цяпер, калі

чатыры п'ярых сельскай гаспадаркі ахоплены соцыялістычным сэктарам, асабліва востра ўстае задача навучыцца канкрэтна, з дасканальным веданьнем справы, па-дзелавому кіраваць гэтай соцыялістычнай гаспадаркай. Цяпер, як ніколі, трэба падвысіць на-

шу ўвагу да пытанняў сельскай гаспадаркі. Нам трэба ведаць раёны і колгасы, эканоміку і асаблівасці кожнага з іх. На аснове гэтага дасканальнага ведання і вывучэння эканомікі і асаблівасцяў канкрэтна і апэратыўна кіраваць раёнамі і колгасамі. Гэта зьяўляецца адной з асноўных умоў паспяховага правядзення ўборачнай кампаніі.

Пастанова пленуму ЦК і ЦКК па пытаннях уборачнай кампаніі, пастанова СНК СССР і ЦК УсеКП(б) па гэтым-жа пытанні зьяўляюцца баявой праграмай для партыйных арганізацый, выкананне якой (праграмы) павінна забяспечыць нам яшчэ большыя поспехі ў перабудове сельскай гаспадаркі на новых сацыялістычных асновах.

Таму мы павінны забяспе-

чыць выкананьне наступнай ды-
рэктывы ЦК і СНК:

ДЛЯ ЗАЎВАГ

„Савет народных комісараў і Цэнтральны комітэт партыі прапануе ўсім савецкім і партыйным організацыям тыхчэ ў большай меры, чым гэта было ў часе пасеўнай кампаніі, згуртаваць свае сілы на правядзеньні ўборачных работ, як вызначаючых рэзультаты ўсяго сельскагаспадарчага году, і ў сувязі з гэтым на справе ўзмоцніць увагу да пытанняў сельскай гаспадаркі“.

Пленум ЦК і ЦКК, а таксама пастанова ЦК УсеКП(б) і СНК СССР вызначаюць задачы, за выкананьне якіх неабходна рашуча змагацца ў правядзеньні ўборачнай кампаніі. Гэтыя задачы былі вызначаны з усёй выразнасьцю таксама ў дакладзе тав. Ша-

ранговіча—у выступленьні ДЛЯ ЗАЎВАГ
тав. Гікало і іншых таварышоў
на аб'яднаным пленуме ЦК і ЦКК
КП(б)Б. Праводзячы ўборку, мы
павінны выходзіць з таго, што:

„У аснову ўсёй работы па
ўборцы павінна быць па-
стаўлена барацьба са
стратамі. Рашаючымі заха-
дамі ў барацьбе са стратамі
зьяўляецца правядзеньне ўбор-
кі ў магчыма найкарацейшыя
тэрміны на аснове ўсямернага
скарыстаньня ня толькі скла-
данных, але і прасьцейшых
машын і прылад, пры неад-
кладным і абавязковым пра-
вядзеньні ва ўсіх мясцох
скіртаваньня збожжа і яго
найбыстрэйшага абмалоту.
Адначасова неабходна пры-
няць належныя меры, каб
ахаваць ураджай ад раскра-

данья, правесьці старанні абмалот, устанавіць найстражэйшы ўлік ураджаю, організаваць зграбаньне каласоў, прымяніць зерняўлоўнікі і да т. п. (З пастановы ЦК УсеКП(б) і СНК СССР ад 5 ліпеня 1932 г.).

Пленум ЦК і ЦКК абавязаў:

„Убраць натуральных сенажацый на плошчы 1850 тыс. га, з іх у саўгасах 158 тыс. га, у колгасах—927 тыс. га і ў адносінах бядняцка-серадняцкіх гаспадарак—765 тыс. га.

Закласьці сілосу 1200 тыс. т, з іх у саўгасах 200 тыс. т, у колгасах—900 тыс. т, у аднаасобных бядняцка-серадняцкіх гаспадарках—100 тыс. т.

Правесьці праполку ільну ня менш аднаго разу, акучваньне і праполку бульбы,

кармавых караньплодаў і ДЛЯ ЗАЎВАГ
гародаў—два разы.

Правесьці поўную ачыстку насеньня праз трыер: у саўгасах і колгасах ня менш 75 проц. і ў аднаасобным сэктары ня менш 50 проц.

Засеяць азімы клін на плошчы 1300 тыс. га.

Зазябліць 1500 тыс. га.

Забяспечыць захаваньне насеньнікаў траў для арганізацыі кармавой базы ў колгасах на плошчы ня менш 174 тыс. га.

Праводзячы уборачную кампанію, неабходна асабліва канцэнтравать увагу па ўборцы тэхнічных культур, бульбы і іншых караньплодаў.

Забяспечыць ўмацаваньне колгасаў
Уборачная кампанія можа быць паспяхова праведзена пры ўмове выкананьня раду задач па

даleyшым арганiзацыйна-гаспа-
дарчым умацаваньнi колгасаў.

ДЛЯ ЗАЎВАГ

Не закранаючы ўсiх задач, на-
мечаных пленумам, неабходна пад-
крэсьлiць важнейшыя:

Першае. Арганiзаваць працу
ў колгасах неабходна так, каб
яшчэ ў большай меры падвысiць
зацiкаўленасьць як кожнай бры-
гады, так i кожнага колгасьнiка
ў рэзультатах сваёй работы.
Вось чаму нам трэба забясь-
печыць правядзеньне ва ўсiх
мясцох i ва ўсiх колгасах
брыгадных, групавых мэтадаў
здзельшчыны з тым, каб, у
залежнасьцi ад якасьцi работы
брыгады (якасьць ўборкi, абма-
лоту, разьмеры страт i iнш.),
ацэнка кошту працадня (або
колькасьць выпрацаваных праца-
дзён) для брыгады i брыгадзiра
павышалася або панiжалася ў
гранiцах ад 10 да 20 проц.

30 Праводзячы ўсе гэтыя мера-
прыемствы, звязаныя з лепшым
наладжваньнем працы ў колгасах
і з правядзеньнем уборкі, мы па-
вінны асноўную ўвагу сконцэтра-
ваць на ўмацаваньні ра-
боты брыгады як асноўнага
зв'язна колгаснай вытворчасці.
Пленум намеціў рад канкрэтных
мерапрыемстваў па лініі ўмаца-
ваньня складу брыгадзіраў, павы-
шэньня іх кваліфікацыі і інш.

Другое. Правесьці правільную
выдачу натуральнай і грашовай
часткі. Пры правядзеньні гэтай
работы неабходна кіравацца
наступным указаньнем СНК
СССР і ЦК УсеКП(б):

„Выдача натуральнай і
грашовай часткі даходаў у
колгасах павінна рабіцца ў
дакладнасьці і адпаведнасьці
з колькасьцю выпрацаваных

кожным колгасьнікам працадзён. У дадатак пры разьмеркаваньні фуражу трэба ўлічыць наяўнасьць жывёлы ў колгасьнікаў з тым, каб колгасьнікі, якія не атрымалі фуражу або атрымалі яго менш, замест гэтага атрымлівалі іншыя віды натуральнай прадукцыі, ня выходзячы, аднак, за межы ўстаноўленага ў даным колгасе разьмеру натуральных выдач за працадзень.

У сувязі з гэтым трэба скасаваць меўшае месца ў практыцы мінулага году абмежаваньне разьмераў выдачы натуральнай часткі даходу колгасьнікам, якія працуюць у сельскагаспадарчай вытворчасці і выпрацавалі больш, чым ім назначана працадзён—для таго, каб такім чынам забясьпечыць

лепшаму колгасьніку большы разьмер як натуральнай, так і грашовай часткі даходу“.

У пастанове СНК і ЦК УсеКП(б) і аб'яднанага пленума ўказваецца на неабходнасьць утварыць ужо ў часе ходу абмалоту выдачу колгасьнікам авансаў у лік натуральнай часткі даходаў у разьмеры 10—18 проц. фактычна абмалочанага хлеба, праводзячы разьмеркаваньне выключна па працаднёх, на неабходнасьць устанавленьня затрымкі разьмеркаваньня даходаў і рад іншых мерапрыемстваў, накіраваных на падвышэньне зацікаўленасьці кожнага колгасьніка ў рэзультатах сваёй работы.

Апроч таго трэба лічыць зусім недапушчальнай практыку ўраўнальнага падыходу да вызна-

чэньня разьмераў натуральных ДЛЯ ЗАЎВАГ
выдач у колгасах на працадзень
бяз уліку якасьці і рэзультатаў
работы—г. зн. такую практыку,
калі розныя колгасы выдавалі
аднолькавую колькасьць збожжа
на працадзень.

„Пры правядзеньні ўборкі
ўраджаю, правядзеньні збож-
жазагатовак і разьмерка-
ваньні даходаў у колгасе не-
абходна забясьпечыць такое
становішча, каб колгасы, якія
лепш пасялі, якія лепш уб-
ралі і акуратна выканалі ўста-
ноўлены для іх плян дзяржаў-
ных загатовак, мелі ў сваім
распараджэньні для ўласных
патрэбнасьцяй большую коль-
касьць збожжа“ (3 пастановы
ЦК і СНК).

Трэцяе. Нам неабходна асаб-
ліва сур'ёзную ўвагу зьвярнуць

на выкананьне дырэктывы пленуму ЦК і ЦКК аб недапушчэньні перагібаў і адміністраваньня ў колгасах пры правядзеньні чысткі. Чыстку колгасаў ад кулацкіх элемэнтаў мы павінны праводзіць рашуча і пасьлядоўна. Аднак у радзе раёнаў маюць месца выключэньні колгасьнікаў за нязначныя ўчынкі або выключэньні без якога-б там ні было ўдзелу колгасьнікаў (без зацьверджаньня на сходах колгасьнікаў, або нават без праўленьня колгасу).

Пленум ухваліў дырэктывы ЦК аб забароне выключаць колгасьнікаў без дазволу агульных сходаў і зацьверджаньня пастановаў райколгассаюзаў. Пленум абавязаў партарганізацыі і Колгасцэнтр утварыць суцэльную праверку выключаных беднякоў і сярднякоў, аднавіць усіх няправільна выключаных.

Мы маем шматлікія факты парушэння рэволюцыйнай законнасьці ў адносінах колгасаў і колгаснікаў. Таму пленум абавязаў органы РСІ, прокуратуры, райкомы і райвыканкомы забяспечыць няўхільнае ажыццяўленьне пастановаў партыі і ўраду аб рэволюцыйнай законнасьці. Пленум асабліва падкрэсьліў неабходнасьць барацьбы з парушэньнем выбарнасьці ў колгасах, з адвольнымі распараджэньнямі маемасьцю колгасаў, іх зямлёй, грашыма, з камандваньнем у адносінах колгасаў.

Чацвертае. Выкананьне ўсіх вялізарных задач, якія стаяць перад колгасамі ў галіне правядзеньня ўборачнай кампаніі, зьяўляецца нямысьлімым без умацаваньня і далейшага шырокага разгортваньня работы з колгасным актывам, без умацаваньня колгаснай

сыстэмы вытрыманымі, добра падрыхтаванымі і здольнымі кадрамі.

Таму нам неабходна абавязкова выканаць наступныя важнейшыя мерапрыемствы, намечаныя пеленунам:

а) правядзенне раённых і міжраённых курсаў старшынь колгасаў і брыгадзіраў, а таксама сэмінараў (не радзей чым адзін раз у месяц) з кіруючым складам колгасаў;

б) стварэнне ў раёне, дзе ёсць звыш 100 колгасаў, спецыяльных інструктарскіх пунктаў райколгассаюзу ў складзе некалькіх інструктараў і агрономаў. Гэтыя групы не павінны мець ніякіх адміністрацыйных правоў, іх задача выключна дапамагаць колгасам;

в) падбор ня менш 150 адказных работнікаў для ўмаца-

ДЛЯ ЗАЎВАГ

вання колгаснай сыстэмы. Рашучая перабудова работы колгасных органаў, рашучая ліквідацыя папяровага кіраўніцтва і ажыццяўленьне кіраўніцтва сапраўды канкрэтнага, опэратыўнага.

ДЛЯ ЗАЎВАГ

Падрыхтаваць машына-трактарныя станцыі БССР, пры наяўнасці вялікіх нецаваць ра-
боту МТС дахопаў у пастаноўцы кіраўніцтва імі, пасьпяхова закончылі веснавую сяўбу.

Нам неабходна арганізаваць справу так, каб МТС таксама пасьпяхова з найменшымі стратамі правялі ўборку ўраджаю. Вось чаму

„Пленум ЦК указвае ўсім арганізацыям на неабходнасьць рашучага паляпшэньня работы МТС і ўзмацненьня іх ролі як важнейшага вагара ў арганізацыйна-гаспадарчым ума-

цаваньні колгасаў і далейшай ДЛЯ ЗАЎВАГ
соцыялістычнай рэканструкцыі
сельскай гаспадаркі.

Асаблівая ўвага павінна быць
сконцэнтравана на ўмацаваньні
вытворчых вучасткаў МТС, на
правільнай арганізацыі трак-
тарных брыгад і правільнай
арганізацыі трактарнай і ця-
гавай сілы“.

Мясцовыя партыйныя і са-
вецкія органы павінны, ня ўмеш-
ваючыся ў апэратыўную дзей-
насьць кіруючых працаўнікоў
МТС (дырэктары, загадчыкі вы-
творчых вучасткаў), аказваць ім
усямерную падтрымку і дапамогу.
Гэта ў значнай меры будзе прад-
рашаць пасьпяховае правядзень-
не ўборкі МТС. Мясцовыя пар-
тыйныя і савецкія арганізацыі
нароўні з дырэктарамі МТС ня-
суць адказнасьць за правя-

дзеньне МТС уборачнай кам- ДЛЯ ЗАЎВАГ
паніі.

Рамонт машын, выраб запас-
ных частак да с.-г. машын і трак-
тараў, мобілізацыя на гэту справу
ўсіх мясцовых рэсурсаў зьяў-
ляецца важнейшай задачай усіх
партыйна-савецкіх арганізацый.

Неабходна правесці рэаліза-
цыю наяўных на складах сель-
скагаспадарчага снабжэння ма-
шын і завоз прадугледжаных
плянам з тым, каб усе машыны
да перыоду ўборкі і асеньняй
сяўбы былі ў саўгасах, МТС і
колгасах.

Выключна важнае значаньне
для пасьпяховага правядзеньня
ўборачнай кампаніі мае падрых-
тоўка кадраў. лепшае асва-
еньне машын, падвышэнне эфэ-
ктыўнасьці ў іх рабоце—з усёй
сілай высоўвае пытаньне аб пад-
рыхтоўцы кадраў і падвышэньні

кваліфікацыі існуючых кадраў. ДЛЯ ЗАЎВАГ
Пленум абавязаў партыйныя
арганізацыі, наркомзем, колгас-
ную і саўгасную сыстэмы поў-
насьцю выканаць плян падрых-
тоўкі кадраў.

Пленум абавязаў правесьці
тэхнічны нагляд за скарыстань-
нем машын па лініі саўгастрэстаў,
Трактарацэнтру і тэхнічнай кон-
сультацыі з боку органаў сель-
гаснабжэньня як у цэнтры, так і
на мясцох, забясьпечыць ва
ўсіх выпадках належную якасьць
і правядзеньне заўчаснага ра-
монту трактароў. с.-г. машын і
інвэнтару. ЦК і СНК пастанавілі:

„У мэтах узмацненьня тэх-
нічнага пераўзбраеньня саўга-
саў і колгасаў у цяперашнюю
ўборачную кампанію зараз-жа
адпусьціць для саўгасаў і кол-
гасаў 16 190 трактараў, 670 шт.

аўтомабіляў, на 170 млн. руб. ДЛЯ ЗАЎВАГ
уборачных машын (у тым ліку
8.500 комбайнаў), на суму
40 млн. руб. запасных частак
да трактараў, 12 тыс. т сар-
тавога металю для рамонту
трактараў і машын і 12 тыс. т
шыннага жалеза.

Такім чынам мы маем далей-
шае ўмацаваньне машынай базы
сельскай гаспадаркі. Аднак не-
абходна цвёрда памятаць, што
нават пры ўсё больш узраста-
ючай ролі машынай тэхнікі
конская цягавая сіла пры пра-
вядзеньні праполкі, уборкі, зяб-
левага ворыва і асеньняй сяўбы
будзе пакуль што адыгрываць
рашаючае значэньне.

На захаваньне конскай цягавай
сілы, на палепшаньне догляду
за ёю і рашучую ліквідацыю
барбарскіх адносін да каня, на

лепшае скарыстаньне конскай для заўваг
цягавай сілы мы павінны зьвяр-
нуць выключную ўвагу. Гэта
ў значнай меры будзе вырашаць
посьпех уборкі і рэшты асеньніх
с.-г. работ.

Значна У правядзеньні вес-
больш да- навой сяўбы саўгасы
памогі саў- гасам БССР адсталі. Ні ў якім
разе мы ня можам да-
пускаць адставаньня саугасаў у
правядзеньні ўборкі ўраджаю.
Увага партыйных і савецкіх ор-
ганізацый саўгасам павінна быць
павялічана ў некалькі разоў.

Партыйныя і савецкія органі-
зацыі павінны забясьпечыць са-
праўднае ажыццяўленьне шасьці
ўказаньняў т. Сталіна ў рабоце
саўгасаў і правесьці наступныя
мерапрыемствы:

а) заключыць дагаворы паміж
саўгасамі і колгасамі аб ака-
заньні ўзаемадапамогі машынамі

і рабочай сілай пры правядзенні ўборачнай і праполачнай кампаній;

ДЛЯ ЗАЎВАГ

б) увесьці на ўсіх работах у саўгасах простую неабмежаваную зьдзельшчыну, павысіць працдысцыпліну, у прыватнасьці ўжо зараз-жа організаваць брыгады, замацаваць за імі вучасткі зямлі, якія падлягаюць уборцы і апрацоўцы;

в) у мэтах прыцягненьня да с.-г. работы ў пэрыод праполачнай і ўборачнай кампаній членаў сем'яў рабочых і служачых організаваць і наладзіць работу сталовак, дзіцячых ясьляў, пляцовак, дастаўку стравы на поле і разгарнуць шырокую культурна-масавую работу ў брыгадах і атрадах.

Такія мерапрыемствы, як поўная ліквідацыя абязьлічкі ў ска-

рыстанні с.-г. машын, цягавай сілы, павышэнні прадукцыйнасці працы, правільнай расстаноўцы рабочай сілы ва ўсіх галінах сельскай гаспадаркі, перавозе саўгасаў на гаспадарчы разьлік павінны з'явіцца вузлавымі і цэнтральнымі ў рабоце саўгасаў.

У ліку важнейшых вучасткаў работы партыйных і савецкіх арганізацый у часе ўборкі зьяўляецца правядзенне ўборкі ў прыгарадных гаспадарках. У сучасны момант па гэтай лініі павінна ісці самая актыўная падрыхтоўчая работа ў гарадзкіх партыйных і профсаюзных арганізацыях. Выключнае значэнне набываюць такія пытанні як захаванне, перавозка, сваячасовая ўборка гародніны. З уборкай ў прыгарадных гаспадарках неразрыўна звязана

справа палепшаньня рабочага ДЛЯ ЗАЎВАГ
снабжэньня.

Выканань Плян зага- Праводзячы шыро-
товак, раз- кую падрыхтоўчую ра-
гарнуць боту да ўборачнай
колгасны кампаніі, неабходна
гандаль адначасова, не дапус-
каючы опартуністычнай „чарго-
васьці“ кампаній, рыхтаваць пра-
вядзеньне важнейшай кампаніі—
збожжазагатоўчай.

Ўборка ўраджаю і выкананьне
плянаў загацовак непарыўна
звязаны з разгортваньнем кол-
гаснага гандлю. Добра пра-
ведзеная ўборка дасьць магчы-
масць павялічыць выхад кол-
гасаў, колгаснікаў і працоўных
аднаасобнікаў на рынак сельска-
гаспадарчымі прадуктамі. Свая-
часовае выкананьне пляну збож-
жазагацовак дасьць магчымасьць
сваячасова разгарнуць гандаль
збожжам.

Усё гэта ў сваю чаргу непарыўна звязана з палепшаннем матэрыяльна-бытавых умоў працоўных мас.

Перамогі саўгасаў і колгасаў у сельскай гаспадарцы ствараюць лепшыя магчымасці для правядзення хлебазагатоўчай кампаніі і поўнага выканання плянаў. Рыхтуючыся і праводзячы хлебазагатоўчую кампанію, неабходна дасканалыя ўлічыць дасягненні і памылкі мінулага году з тым, каб рашуча ліквідаваць дапушчаныя памылкі і па-бальшавіцку правесці загатоўкі.

„Галоўнай памылкай пры правядзенні збожжазаготовак у мінулым годзе зьяўлялася тое, што пляны па раёнах і колгасах былі разьвярстаны і праводзіліся не арганізаваным парадкам, а механічна і ўраўнілаўскі, бяз уліку

становішча ў кожным асобным ДЛЯ ЗАУВАГ
раёне і асобным колгасе“.

(З пастановы аб'яднанага
пленуму ЦК і ЦКК КП(б)Б).

Праводзячы збожжазагатоўчую
кампанію, нам неабходна справу
арганізаваць так:

а) каб ліквідаваць ураўнілаўку,
мэханічны падыход да разьмер-
каваньня загатоўчых плянаў па-
між колгасамі, дасканальна ўліч-
ваючы гаспадарчае становішча,
ураджайнасьць і ўсе ўмовы
кожнага колгасу. Гэта абавяз-
вае кіруючыя органы ведаць
кожны колгас, сельсавет, вёску;

б) каб аднасобны сэктар і ў пры-
ватнасьці кулацка-заможная вер-
хавіна паўнасьцю выканалі свае
загатоўчыя пляны. Неабходна
рашуча змагацца з перагібамі
і адміністраваньнем пры пра-
вядзеньні заготовак і цьвёрда
памятаць, што перагібы ў адносі-

нах працоўных сялян і асабліва колгасаў і колгаснікаў граюць на руку кулацкім элементам;

в)загатоўкі павінны быць арганізаваны так, каб аднаасобныя гаспадаркі здавалі збожжа дзяржаве ня менш чым суседнія колгасы. У адносінах кулацка-заможных гаспадарак, як і ў мінулым годзе захоўваецца практыка дачы сельсаветамі цвёрдых заданняў;

г) неабходна улічыць тое, што пры выкананьні плянаў заготовак мы будзем мець шалёнае супраціўленьне кулацка-заможніцкіх элементаў правядзеньню заготовак, што кулацкія элементы і спекулянты будуць імкнуцца сарваць выкананьне цэнтралізаванага пляну заготовак. Парторганізацыі павінны зламаць гэты кулацкае супраціўленьне.

Неабходна цвёрда кіравацца ДЛЯ ЗАЎВАГ
наступным паказаньнем аб'яд-
нанага пленуму.

Пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б
патрабуе дакладнага правядзень-
ня пастаной ЦК УсеКП(б) і СНК
СССР ад 6-га мая аб разгорт-
ваньні колгаснага гандлю збож-
жам, пачынаючы з 15-га студзеня,
пасля поўнага выкананьня збож-
жазагатоўчага пляну і папярэдж-
вае, што кулацкія элемэнты і
спэкулянты будуць імкнуцца па-
свойму тлумачыць і скарыстоў-
ваць разгортваньне колгаснага
гандлю для падрыву дзяржаўнага
пляну збожжазаготовак. У сувязі
з гэтым неабходна разгарнуць
самую рашучую барацьбу са
збожжавай спэкуляцыяй з самага
пачатку збожжавых заготовак пад
лёзунгам: ніводнага цэнт-
нэра колгаснага збожжа

перакупшчыку і спэку- ДЛЯ ЗАЎВАГ
лянту;

д) неабходна дабіцца таго, каб было наладжана абслугоўваньне збожжаздатчыкаў на прыёмачных пунктах, была організавана найбольш хуткая прыёмка збожжа. Неабходна рашуча зжываць факты бюракратычных адносін да збожжаздатчыкаў, правесці сваячасова разьлік.

Плянны заготовак павінны быць абавязкова выкананы ў тэрмін. Гэтага патрабуюць інтарэсы пролетарскай дзяржавы, за гэта партыйныя і савецкія арганізацыі павінны змагацца і дабіцца перамогі.

Масавая- політычная праца, соц- спарборніц- тва і ўдар- ніцтва—мэ- тады працы.	Шырока разгорнутая масавая праца, соцспарборніцтва і ўдарніцтва зьяўляюцца мэтадамі працы партыйных, савецкіх і зямельна-
--	---

колгасных арганізацый па правядзенні ўборкі, загатоўак і ўсіх астатніх гаспадарча-політычных кампаній.

ДЛЯ ЗАЎВАГ

Масавая-політычную работу нам неабходна ўзяць на значна большую вышыню, перанёшы цэнтр яе цяжару непасрэдна ў нізавое зв'язно (галоўным чынам у колгасную брыгаду), і падпарадкаваць задачам сацыялістычнага перавыхавання колгаснікаў, стварэння сапраўды сацыялістычных адносін да працы з боку кожнага колгасніка.

Ужо зараз-жа павінна быць шырока разгорнута масавая падрыхтоўка ўборкі (канфэрэнцыі, з'лёты, лістоўкі, плякаты, лёзунгі і да т. п.); ва ўсю гэту работу неабходна ўцягнуць усе нашыя масавыя арганізацыі.

Вялізарнасьць задач уборачнай

кампанії ускладає вялікую адказнасьць на вясковыя партарганізацыі, работа якіх павінна быць значна ўзмоцнена і перабудавана. Перабудова павінна пайсьці па лініі ўстанаўленьня большай конкретнасьці, опэратыўнасьці, ўстанаўленьня сапраўднай адказнасьці кожнага комуніста, комсамольца за выконваемую работу. Не камандаваць, а быць прыкладам соцыялістычных адносін да працы, сапраўдным арганізатарам масна выкананьня задач уборкі—вось задача кожнага комуніста і комсамольца. Неабходна рашуча ўзмацніць партработу непасрэдна ў нізавым вытворчым зьвяне, дабіцца правільнай расстаноўкі партыйных сіл у саўгасах і колгасах.

На разгортваньне соцспаробніцтва і ўдарніцтва вакол выкананьня плянаў уборкі і загато-

вак неабходна зьвярнуць асноў- ДЛЯ ЗАЎВАГ
ную ўвагу:

„Соцспаборніцтва і ўдар-
ніцтва ў розных яго формах
павінна з'явіцца асноўным мэ-
тодам выканання ўсіх асень-
ніх с.- г. работ. У кожным кол-
гасе, брыгадзе, трактарным
атрадзе, вучастку МТС і вёсцы
павінна быць створана такая
абстаноўка, пры якой кожны
колгасьнік і рабочы, добра-
сумленна і акуратна выконва-
ючы свае абавязкі, лепш пра-
цуючы, выдзяляўся-б і атрым-
ліваў адпаведнае заахвочвань-
не, і—наадварот,—лодыр і пра-
гульшчык, які зрывае выканань-
не пляну работ, падпадаў-бы
грамадзкаму ўзьдзеянню з бо-
ку перадавой часткі рабочых і
колгасьнікаў“ (з пастановы
аб'яднанага пленуму ЦК і ЦКК
КП(б)Б).

Ва ўсёй рабоце па правядзенні ўборкі і загатоўак выключныя задачы ўскладаюцца на друк, які павінен разгарнуць ужо зараз-жа шырокую падрыхтоўку да гэтых кампаній і паставіць справу так, каб паказаць прыклады ўзорнай работы, выправіць недахопы і прарывы, сваячасова аб іх сыгналізаваць і папярэджваць і на гэтым мобілізоўваць масы для пасьпяховага правядзення ўборкі ўраджаю і загатоўак.

Толькі на аснове пасьлядоўнага і рашучага ажыццяўленьня генэральнай лініі партыі, у бязьлітаснай барацьбе з кулацтвам і яго агентурай у шэрагах партыі правымі і „левымі“ опартуністамі мы здолеем дабіцца перамог на фронце ўборкі ўраджаю.

**Аб прантычных мера-
прыемствах па рэалізацыі
дырэктыў ЦК і СНК
аб савецкім гандлі
і прадметах
шырокага спажывання**

ДЛЯ ЗАЎВАГ

Пытанні разгортвання тава-
раабароту паміж горадам і вёс-
кай на базе разгортвання са-
вецкага і колгаснага гандлю на
даным этапе маюць буйнейшае
гаспадарча-політычнае значэнне.
Гэтыя пытанні стаяць цяпер
у цэнтры ўвагі партыі і ўсёй
рабочай клясы. ЦК УсеКП(б) па
гэтых пытаннях даваў і дае
паслядоўныя дырэктывы для
забясчэння правядзення
практичных мерапрыемстваў:
майскі (1931 г.) зварот „аб спа-
жыўкоопэрацыі“, рашэнні ка-
стрычніцкага пленуму аб савец-
кім гандлі і палепшанні снаб-

жэньня рабочых і рад іншых ДЛЯ ЗАЎВАГ
рашэньняў і ўказаньняў.

Важнасьць гэтага пытаньня з усёй паўнотой вызначана ў рэзолюцыях XVII канфэрэнцыі ЎсеКП(б), якая ўказала, што „для забяспечаньня бальшавіцкіх тэмпаў уздыму ўсяе народнае гаспадаркі і лепшага задавальненьня запатрабаваньняў шырокіх мас гораду і вёскі ў адносінах тавараў шырокага спажываньня першараднае значэньне мае разгортваньне тавараабароту. Разгортваньне тавараабароту — перш за ўсё раздробнага—і правядзеньне прынцыпу гасразьліку ва ўсёй гаспадарчай рабоце зьяўляецца важнейшым стымулам для выяўленьня вялізных і далёка яшчэ не скарыстаных унутраных рэзэрваў, якія ёсьць у нашай гаспадарцы і якія садзейнічаюць

паскоранню росту соцыялістычнага наапапення, і тым самым умацоўвае матэрыяльную базу ўсяго соцыялістычнага будаўніцтва. Разам з тым толькі на аснове разгортвання тавараабароту магчыма забяспечыць далейшае шпаркае палепшанне снабжэння рабочых і працоўных вёскі прамысловымі таварамі і прадуктамі сельскай гаспадаркі“.

Гіганцкі рост цяжкой індустрыі, буйнейшыя дасягненні ў саўгасным і колгасным будаўніцтве стварылі ўжо базу для шпаркага развіцця лёгкай прамысловасці, якая вырабляе прадукцыю шырокага спажывання. Тав. Сталін яшчэ на XVI з'ездзе нашай партыі адзначыў, што „зараз мы можам павярнуцца да лёгкай індустрыі і развіваць яе ўзмоцненымі

тэмпамі. Новае ў разьвіцці нашай прамысловасці заключаецца між іншым у тым, што мы маем зараз магчымасць разьвіваць паскораным тэмпам і цяжкую і лёгкую індустрыю". Гэта ўжо знайшло сваё практычнае адлюстраванне — прадукцыя лёгкай прамысловасці, якая у 1930 г. па СССР складала 7 млрд. руб., на 1932 г. намечана ў 10,2 млрд. руб. Таксама ёсць шпаркі рост тавараабароту, які па БССР даў прыкладна такія разьмеры ў няўменным грашовым выражэнні: у 1930 г.—287 млн. руб., у 1931 г.—390,6 млн. руб., плян на 1932 г.—546,3 млн. руб. Побач з ростам вырабу і абароту тавараў шырокага спажывання ёсць недахват гэтых тавараў для поўнага забяспечання снабжэння сна-

жыўца. Гэты недахват не ад таго, што ў нас вырабляецца менш тавараў у параўнаньні з мінулым пэрыодам, наадварот, цяпер значна павялічыўся выраб і спажываньне па асноўных групах тавараў, якія далёка перавышаюць разьмеры і мінулых год і даваеннага пэрыоду (напрыклад скуранага абутку ў 1913 г. вырацоўвалася 8 400 000 пар, у 1931 г.—76 800 000 пар). Гэты недахват ад таго, што, у сувязі з культурным ростам і ростам дабрабыту рабочых і ўсіх працоўных гораду і вёскі, у корані зьмяніліся іх патрэбнасьці, і нас ні ў якой меры ня можа задаволіць тое, што цяпер значна больш вырабляецца і спажываецца, чым калі-б там ні было ва ўсе мінулыя пэрыоды.

Новае ў рабоце гандлюючых організацый у сучасны пэрыод

заклучаецца ў тым, каб выкарыстаць усе вагары гандлёвага ўздзейнічання на выяўленьне і стварэньне новых таварных рэсурсаў, на максымальнае расшырэньне тавараабароту і палепшаньне снабжэньня рабочых і ўсіх працоўных.

Апошнія рашэньні партыі і ўраду аб збожжа-і мясазагатоўках, аб парадку правядзеньня гандлю колгасаў, колгасьнікаў і працоўных аднаасобных сялян і аб разгортваньні вырабу тавараў і прадметаў шырокага спажываньня прадастаўляюць і даюць магчымасьць забясьпечыць далейшае шпаркае палепшаньне снабжэньня рабочых і працоўных вёскі.

Партыя зараз з асаблівай сілай ставіць пытаньне аб колгасным гандлі, як неадымнай

частцы савецкага гандлю, які зьяўляецца вялізарным стымулам для колгасаў, колгаснікаў і працоўных аднаасобных сялян у справе разьвіцця с.-г. вытворчасці, павялічэння пасеўных плошчаў і ўраджайнасці, гадоўлі маладняку, разьвяззеньня трусоў, птушак, адкорму жывёлы і павялічэння выхаду таварнай прадукцыі, каб за кошт гэтага стварыць дадатковыя таварныя фонды для рэалізацыі ў парадку колгаснага гандлю.

Колгасны гандаль, зьяўляючыся найважнейшым фактарам уцягнення ў тавараабарот дадатковых харчовых рэсурсаў, павялічэння снабжэння гораду прадукцыяй с.-г. вытворчасці і палепшання рабочага снабжэння, у той самы час умацоўвае колгасы і гаспадарча і арганізацыйна.

Для забяспечання разгортвання колгаснага гандлю, выкліку патоку продукцыі с.-г. вытворчасці ў горад, на савецкія базары партыя паставіла пытаньне аб неабходнасці большага разгортвання сустрэчнага гандлю таварамі шырокага спажывання і прадметамі гаспадарчага і хатняга ўжытку як за лік поўнага выканання і перавыканання асноўнай праграмы выпуску гэтых тавараў і прадметаў, так і за лік дадатковага іх вырабу звыш гадовых заданняў, з максымальным выкарыстаннем для гэтага ўсіх мясцовых магчымасцяў: адыходы, утыль, лепшае выкарыстанне сыравіны і да т. п.

Аб'яднаны пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б даў канкрэтныя ўказанні, на выкананне якіх павінна быць мобілізавана ўвага ўсіх партый.

ных, савецкіх, гаспадарчых, проф-
саюзных, комсамольскіх, коопэ-
рацыйных і колгасных органа-
цый і ўсіх рабочых і колгасных
мас.

ДЛЯ ЗАЎВАГ

Аб'яднаны пленум
Разгорт- ЦК і ЦКК КП(б)Б
ваньне вы- рабу прад- абавязаў усе вытвор-
рабу прад- метаў шы- чыя прадпрыемствы
метаў шы- рокага спа- жываньня БССР поўнасьцю вы-
рокага спа- жываньня БССР поўнасьцю вы-
жываньня БССР поўнасьцю вы-
канаць зацьверджаную бюро ЦК
і СНК БССР дадатковую про-
граму вырабу прадметаў шыро-
кага спажываньня да канца
1932 г. (ліпень—сьнежань):

Па НКЛёгпраму . . .	на 9400000 р.
„ НКЦяжпраму . . .	„ 2540000 „
„ прамкоопэрацыі . . .	„ 14223000 „
„ НКЛеспраму . . .	„ 1128500 „
„ мясцов. прамысловасьці „	„ 1512000 „
„ НКСнабу . . .	„ 462180 „
„ інваліднай коопэрацыі „	„ 799800 „
„ іншых організацыях „	„ 540000 „

Усяго на . . . 30.605.480 р.

Гэта праграма зьяўляецца зусім рэальнай для выканання, як мінімум. На мясцох выяўляюцца магчымасці, якія перавышаюць плянавыя заданні цэнтральных арганізацый. У Воршы прамкоопэрацыя высунула сустрэчны плян у 333000 руб. на 4 месяцы замест задання ў 270000 руб. на 7 месяцаў за лік мясцовай сыравіны і адыходаў. Намечана вырабляць самыя рознастайныя прадметы шырокага спажывання, якіх не хапае на рынку: сурогатны абутак, шорныя вырабы, коўдры, швэйныя вырабы, металятавары, валёнкi, мэбля, бондарныя вырабы і коламазь. Таксама высунула сустрэчны плян прамкоопэрацыя ў Бабруйску ў 261200 руб. замест задання ў 187000 руб. і разгарнула выраб: мэблі, сiтаў, рашотаў, дуг, бондарных выра-

баў, лыжак. У Рэчыцы прамко- ДЛЯ ЗАЎВАГ
операцыя выпусціла звыш пля-
ну на 270000 руб. гамакоў. У
Менску на панчошнай фабрыцы
„Чырвоны тэкстыльшчык“ па
ініцыятыве рабочых у другім
квартале з адыходаў было вы-
працавана 800 штук дзіцячых
рэйтузаў.

Ёсць рад прыкладаў і фак-
таў па паасобных прадпрыем-
ствах прамысловасці і прамко-
операцыі, указваючых на наяў-
насць мясцовых рэсурсаў і іх
крыніц, якія пацвярджаюць
поўную магчымасць выканання
і перавыканання дадатковых за-
данняў па вырабе прадметаў
шырокага спажывання.

Асноўнымі недахопамі ў раз-
гортванні вырабу прадметаў
шырокага спажывання зьяўля-
юцца: маруднасць, непаваротлі-

васьць, адсутнасьць канкрэтнага
опэратыўнага кіраўніцтва з боку
цэнтральных арганізацый, звязаных з
вырабам і рэалізацыяй
прадметаў шырокага спажывань-
не. Апошнія зусім не наладзілі
яшчэ ўліку гэтага вырабу і ня
ведаюць, што і дзе ў іх робіцца
і што ўжо зроблена. Ня толькі
не выкарыстоўваюцца мясцовыя
сродкі, але таксама затрымлі-
ваецца сваячасовае і поўнае вы-
карыстаньне прадстаўленых бан-
каўскіх крэдытаў. Наяўнасьць
сярод некаторых работнікаў
прамысловасьці шкодных тэн-
дэнцый зьняважлівых адносін
і адмовы ад вырабу „дробных“
прадметаў і няўменьне выкары-
стаць мясцовую сыравіну, ады-
ходы, утыль для вырабу прад-
метаў шырокага спажыванья.
Плянны складаліся пераважна га-
бінэтным парадкам без удзелу

рабочых мас. Яшчэ да апошняга часу на мясцох ня ўсюды даведзены і прапрацаваны заданьні. Няма яшчэ патрэбнай увязкі і дагаворанасьці паміж вытворчымі і коопэрацыйна снабжэнчымі організацыямі, што ў гэтай справе мае асабліва важнае значэньне, у галіне вызначэньня асортымэнту, выходзячы з магчымасьці вырабу і попыту для забясьпечаньня форсаванага вырабу і рэалізацыі.

ДЛЯ ЗАЎВАГ

Пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б абавязаў організацыі прамысловасьці і прамкоопэрацыі сумесна з спажывецкай коопэрацыяй перагледзець увесь асортымэнт прадукцыі, вырабляемай прамысловасьцю і прамкоопэрацыяй для шырокага рынку, унёсшы неадкладна патрэбныя зьмены як у бок пашырэньня патрэбнага асортымэнту, так і ў бок най-

лепшага прыстасавання яго да патрэб рабочых і працоўных сялян. Вельмі марудна раскачваюцца паасобныя профсаюзныя арганізацыі, недастаткова мобілізавана ўвага і слаба ўцягнута ў практычную работу па прадметах шырокага спажывання рабочая грамадзкасць. Таксама знаходзяцца ў баку ад гэтай найважнейшай справы некаторыя шматтыражкі і насыценныя газеты. Раённыя арганізацыі ў сваёй большасці недаацэньваюць яшчэ гаспадарча-політычнага значэння разгортвання вырабу прадметаў шырокага спажывання і ня ўзялі яшчэ пад сваё непасрэднае кіраўніцтва і нагляд гэту важнейшую справу. Работа гэта на мясцох пакуль яшчэ прадстаўлена сама сабе і праводзіцца самацёкам.

Замест неабходнага максы-

мальнага садзейнічання ў рабо-
це арганізацый, якія займаюцца
вырабам прадметаў шырокага
спажывання, замест прапрацоў-
кі і правядзення разам з імі
практычных мерапрыемстваў па
іх выпрацоўцы, — у паасобных
мясцох былі ўсякага роду пера-
шкоды гэтым арганізацыям: ра-
шэнні і прапановы мясцовых
савецкіх арганізацый аб вызва-
леньні занятых прамарцелямі,
якія вырабляюць прадметы шы-
рокага спажывання, памяшкань-
няў без указання і прадастаў-
леньня ім іншых памяшканняў,
што выклікала тормазы ў рабо-
це і залішнія павышаныя расхо-
ды (Слуцк, Рагачоў, Крычаў,
Жлобін); у Старобіне райкомбі-
нат з санкцыі РВК зьняў бля-
шаны дах з памяшкання прам-
арцелі для іншага памяшкання;
у нааўнасьці факты перамань-

ванья рабочих прамарцеляй ДЛЯ ЗАУВАГ
(Менск, Магілеў, Дуброўна).

„Пленум абавязвае партыйныя і савецкія арганізацыі на мясцох з усёй уважлівасцю разгледзець патрэбы саматужных арцеляй, забяспечыўшы ім рэальную дапамогу ў пашырэнні вырабу прадметаў шырокага спажывання на аснове выкарыстання мясцовай сыравіны“ (з пастановы пленуму ЦК і ЦКК КП(б)Б).

Цэнтральны орган нашай партыі „Правда“, мобілізуючы ўвагу партыйных арганізацый і ўсёй рабочай клясы да пытанняў вырабу прадметаў шырокага спажывання, у перадавіцы ад 29-VI-32 г. зусім правільна ўказаў, што „грош цана таму гаспадарніку, які становіцца ў позу пышлівага пагарджэння, калі гутарка ідзе аб стварэнні новых матэрыяльных вартасцяў,

аб расшырэньні вырабу тавараў ДЛЯ ЗАЎВАГ
для спажыўца, аб выкарыстаньні
ўсіх адыходаў.

Дырэктар заводу, у якога завалы на заводскім дварэ, — дрэнны гаспадарнік. Комуністы, якія праходзяць каля ўтылю, каля незагружанага абсталяваньня і не дабіваюцца арганізацыі і павялічэньня вырабу тавараў шырокага спажываньня, — дрэнныя партыйцы. Кіраўніцтва партыйнай арганізацыі, якое ня здолела перамагчы зьняважлівыя адносіны да вырабу тавараў шырокага спажываньня, якое ня здолела прыцягнуць сапраўды шырокія масы да гэтай справы, — дрэннае кіраўніцтва“.

Гэта характарыстыка павінна зьявіцца папярэджаньнем для ўсіх гаспадарнікаў, комуністаў, кіраўнікоў партыйных арганізацый, якія павінны зрабіць для

сябе ў сваёй рабоце адпаведныя
вывады і па-бальшавіцку
ўзяцця за справу вырабу
прадметаў шырокага спа-
жывання.

Калі прадпрыемствы БССР ня
ўсе яшчэ маюць дастатковы вопыт
арганізацыі вырабу прадметаў
шырокага спажывання, апошні
можна і неабходна перанесці
з прадпрыемстваў БССР, якія
паказалі прыкладныя ўзоры
сваёй работы (заводы „Молатава“
і „Варашылава“ ў Менску), або
з прадпрыемстваў іншых рэспуб-
лік і вобласцей ССРСР. Да пры-
кладу, Любярэцкі завод с.-г. ма-
шынабудавання ўжо шырока
разгарнуў выраб прадметаў шы-
рокага спажывання з унутры-
заводзкага утылю і адыходаў.
У яго вытворчую праграму на
100—120 тыс. руб. у месяц ува-
ходзіць 53 назвы прадметаў шы-

рокага спажывання самага рознастайнага асортымэнту (трусятнікі, сякеры, граблі, вёдры, формы для хлеба, тазы, рукамынікі, складныя ложки, табарэцікі, сталы, дзіцячыя цацкі, замкі і г. д.). Выраб і рэалізацыя гэтых прадметаў праводзіцца ў адпаведнасьці з патрэбнасьцю і попытам, якія былі выяўлены заводам пры аб'ездзе колгасаў і саўгасаў, свайго раёну.

Прадпрыемствы швэйнай прамысловасьці БССР павінны ўзяць прыклад з Пензенскай швэйнай фабрыкі № 4, на якой закройшчыкі і ІТР арганізавалі утыльцэх і з кавалачкаў і адыходаў вырабляюць „шахматныя“ коўдры і галаўныя ўборы.

Скураабуткавыя прадпрыемствы павінны выкарыстаць адыходы скурсыравіны і стары абутак. Па СССР агульны кошт та-

вараў, якія можна атрымаць са ДЛЯ ЗАЎВАГ
старога абутку, вызначаецца
ў 77 млн. руб.

Можна таксама ў вялікіх разь-
мерах загатоўіць і выкарыстаць
кансервавныя банкі.

Найшырэйшыя магчымасці
для вырабу прадметаў гаспадар-
чага ўжытку ёсць у распара-
джэнні дрэваапрацоўчых прад-
прыемстваў БССР за лік ады-
ходаў пераапрацаваных лясных
матэрыялаў (табарэцкі, вёдры,
цэбры, сьпіцы для колаў, павозкі,
дзіцячыя ложка, мэбля і інш.).

У значна большай меры па-
вінны быць актывізаваны орга-
нізацыі прамкоопэрацыі БССР,
у вытворчую програму якіх ува-
ходзіць 125 назваў прадметаў
шырокага спажывання.

Справаю гонару кожнага ко-
муніста, комсамольца, рабочага,
дырэктара, профрабятніка, ІТР

ўсёй рабочай грамадзкасьці ДЛЯ ЗАЎВАГ
прадпрыемстваў прамысловасьці
і прамкоопэрацыі павінна быць,
побач з забясьпечаньнем псёнага
выкананьня асноўнага прамфін-
пляну, організацыя утыль-цэху,
шырокае разгортваньне вырабу
прадметаў шырокага спажы-
ваньня, поўнае выкарыстаньне
адыходаў і утылю. Іменна гэта
забясьпечыць выкананьне лёзунгу
нашай партыі—больш тавараў
шырокага спажываньня на савецкі рынак.

Організацыя сустрэчнага гандлю і прасоўваньне тавараў на вёску
Для разгортваньня тавараабароту паміж горадамі і вёскай вялізарнае значэньне мае сустрэчны гандаль і прасоўваньне тавараў у вёску.

Паток прамтавараў і прадметаў шырокага спажываньня ў вёску

праз сельспажыўтаварыствы і на савецкія рынкі праз сетку магазынаў і ларкоў усіх коопэрацыйна-гандлюючых арганізацый, побач з усімі мерапрыемствамі ў сувязі з колгасным гандлем, павінен у максымальнай меры садзейнічаць патоку таварнай прадукцыі с.-г. вытворчасці ў горад, на савецкія рынкі.

Пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б прызнаў стан сустрэчнага гандлю і прасоўваньне тавараў на вёску зусім недавальняючым, указаўшы на выключна слабую работу спажыўкоопэрацыі—ад Белкоопсаюзу да сельспажыўтаварыства.

Улічваючы, што спажыўкоопэрацыя зьяўляецца асноўнай тавараправодзячай сыстэмай на вёсцы, неабходна зьвярнуць сур'ёзную ўвагу на работу ўсіх яе зьвеньняў як у галіне сыстэматычнай праверкі і контролю, так

і ў галіне максымальнага садзей-
нічання іх рабоце.

ДЛЯ ЗАЎВАГ

Выключную ўвагу неабходна
звярнуць на палепшаньне
работы сельспажыўтава-
рыстваў у галіне разгорт-
ваньня імі шырокай гандлёвай
дзеянасьці. Трэба дамагацца таго,
каб сельспажыўтаварыства не
абмяжоўвалася атрыманьнем
і продажам толькі дэфіцытных
тавараў, якія завозяцца з цэнтру,
а разгарнула свой абарот за лік
шырокага ўключэньня прадметаў
вырабу мясцовай прамысловасьці,
прамкоопэрацыі і саматужнай
вытворчасці і каб побач з дэфі-
цытнымі таварамі гандлявала мяс-
цовымі таварамі: вядром, кары-
там, лямпай, шклянкаю, мэбляю,
мэталятаварамі і інш. Для гэтага
неабходна ўмацаваць
апарат сельспажыўтава-
рыства за лік больш вопытных

работнікаў прылаўка коопэрацыйна-гандлёвых арганізацый гарадоў і раённых цэнтраў. Неабходна таксама дапамагчы і навучыць працаваць работнікаў сельспажыўтаварыства праз часовую пасылку лепшых вопытных работнікаў прылаўка і складаў гарадзкіх цэнтраў для работы ў паасобныя сельспажыўтаварыствы, хоць-бы на тэрмін да аднаго месяца.

Праверка выканання дырэктыў партыі аб прасоўваньні тавараў на вёску паказала буйнейшыя недахопы і ненормальнасці ў рабоце коопэрацыі. Пры поўнай адсутнасці некаторых тавараў у сельспажыўтаварыстве і ў гандлёвай сетцы на базарах, гэткія знаходзіліся ў вялікай колькасці на базах і складах прамысловасці і коопэрацыі. На вёску пасылаліся непатрэбныя

або неадпаведнага асортымэнту ДЛЯ ЗАЎВАГ
тавары.

У сувязі з гэтым „Пленум па-
трабуе ад усіх партыйных орга-
нізацый наладзіць дасканалы
контроль за тым, каб коопэра-
цыйна-гандлюючыя арганізацыі
не завозілі на вёску нехадавыя,
нядобраякасныя, непатрэбныя
вёсцы тавары; рашучая барацьба
павінна быць аб'яўлена ўсялякім
спробам формальна выканаць
дырэктывы аб завозе на вёску
прамтавараў бяз уліку асорты-
мэнту. Партыі патрэбна ня гэта,
а тое, каб вёска атрымала што
ёй вельмі патрэбна, а ня тое,
што ўздумаецца бюрократам“
(з пастановаў пленуму ЦК і
ЦКК КП(б)Б).

Несваячасова пасылаліся ра-
хункі, што затрымлівала про-
даж тавараў, якія прыбываюць.
Недапушчальна дрэнна пастаў-

лен улік прасоўвання тавараў на вёску, аб чым з усёй сілай адзначыў у сваім артыкуле сакратар ЦК УсеКП(б) т. Постышаў. У наяўнасці факты броніравання і тавараабмену. Нярэдка продаж тавараў у сельспажыватарствах ставіўся ў залежнасць ад коопэраванасці і ўнясення паёў.

Організацыя савецкіх рынкаў і разгортванне гандлю с.-г. прадуктамі	Рашэнні партыі, якія адносяцца да колгаснага гандлю, выклікалі вытворчы ўздым колгасных мас і ўжо адыгралі вялізарнейшую ролю ў справе разгортвання і павялічэння тавараабароту паміж горадамі і вёскай.
--	--

На савецкіх рынках з'явіліся ў значна большай колькасці с.-г. прадукты. Знізіліся цэны на малочныя, мясныя і птушка-прадукты, гародніну і інш. Там,

дзе рашэньні ЦК у часе веснавой сяўбы даводзіліся да колгасніка, яны выклікалі барацьбу за перавыкананьне плянаў сяўбы. Напрыклад: колгас імя Кліма Варашылава, Гомельскага раёну, высунуў сустрэчны плян засеву з павялічэньнем на 40 проц. Колгас „Ленінец“, Копыльскага раёну, апрача павялічэньня засеўнага пляну, высунуў сустрэчны плян паставіць да 1 студзеня 1933 г. замест 100 галоў жывёлы 125. Колгас „Ясная Паляна“, таго самага раёну, па ўкомплектаваньні цялячай фэрмы замест 100 галоў намеціў 125. У Лёзьненскім раёне некаторыя колгасы перавыканалі плян па ільне на 181 проц.

Аднак побач з гэтымі станоўчымі зьявішчамі неабходна адзначыць у паасобных раёнах грубейшыя недахопы і скрыўленьні:

ня вылучаны работнікі для кіраўніцтва практычнай работай па колгасным гандлі і нічога ня зроблена па яго разгортваньні (Уваравічы). Колгасны гандаль зводзіцца к рынку, дзе-ні-дзе нават папярковыя рашэньні прымаліся з недапушчальнай маруднасьцю. Напрыклад у пастанове Асьвейскага бюро РК КП(б)Б адзначалася неабходнасьць „у дэкадны тэрмін вывучыць (?) пытаньне аб мэтазгоднасьці адкрыцьця колгаснай крамы“.

Адміністраваньне, выключэньне з рынку прадаванай прадукцыі па цывёрдых ценах (Краснаполье); усганаўленьне рыначных цэн і іншая рэглямантацыя гандлю на рынку (Барысаў); прывоз прадуктаў колгаснікамі не на рынкі, а ў коопэрацыйныя магазыны (Менск, Віцебск, Гомель); імкненьне спаганяць падатак і

зборы з колгаснікаў, якое пры-
пыняла продаж с.-г. продук-
таў (Мазыр, Жлобін); слабая
барацьба ў большасці раёнаў
з перакупшчыкамі-спэкулянтамі;
факты тавараабмену ў шмат якіх
раёнах—усе гэтыя і рад іншых
скажэнняў прывялі ў паасобных
раёнах да скарачэння вывазу
на рынкі с.-г. produkтаў і да
павышэння цэн, г. зн. затарма-
зілі разьвіццё колгаснага гандлю.

Пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б
прапанаваў гарсаветам, РВК,
ворганам спажывецкай коопэра-
цыі аказаць максымальнае прак-
тычнае садзейнічаньне колгасам
у організацыі гандлю с.-г. про-
дуктамі шляхам прадастаўленьня
ім памяшканьняў для гандлю,
для хаваньня нерэалізаванай
часткі produkтаў, шляхам ака-
заньня ім непасрэднай дапамогі
ў організацыі самага гандлю.

Пленум абавязаў усе партыйныя ДЛЯ ЗАЎВАГ
арганізацыі прыняць рэальныя
меры, забяспечваючыя умаца-
ванне кадраў, патрэбных кол-
гасной сыстэме для разгортвання
колгаснага гандлю.

Пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б у
сваіх рашэннях даў катэгорычныя
дырэктывы аб рашучым зні-
шчэнні недахопаў і скажэнняў,
аб забяспечанні арганізацыі
савецкіх рынкаў, разгортвання
гандлю с.-г. прадуктамі, аб орга-
нізацыі належнага абслугоўвання
на рынках колгаснікаў і адна-
асобных працоўных сялян, якія
прыяжджаюць для продажу сваіх
прадуктаў.

Неабходна забяспечыць без-
адкладнае правядзенне як тых
мерапрыемстваў, якія ўказаны
пленумам, так і тых, якія выніка-
юць і звязаны імі, прыстасоўна
да мясцовых умоў.

1. Спалу- Аб'яднаны пленум
чэньне дзяр- ЦК і ЦКК КП(б)Б ад-
жаўных даў асаблівую ўвагу
плянавых пытаньню аб спа-
загатоўках з лучэньні дзяржаўных
самазага- плянавых загатоўках з
тоўкамі і самзагатоўкамі і ганд-
гандлем лем сельскагаспадар-
сельскагас- чымі прадуктамі
падарчымі
прадуктамі

Самазагатоўкі коопэрацыйна-
гандлюючых арганізацый, а так-
сама гандаль колгасаў і колгась-
нікаў і аднаасобных сялян сель-
скагаспадарчымі прадуктамі па-
вінны праводзіцца і яшчэ ў
большай меры разгортвацца,
але гэта ні ў якім выпадку не
павінна весці да таго, каб сама-
загатоўкі і гандаль сельскагаспа-
дарчымі прадуктамі вяліся за
лік прадукцыі, якая належыць
здачы (продажу) дзяржаве. Толькі
ворагі пролетарскай дзяржавы,
толькі правыя опартуністы мо-

гучь выступаць супроць акурат-
нага выканання цэнтралізаваных
загатавак, якія патрэбны дзяр-
жаве, па-першае, для таго, каб
забясьпечыць важнейшыя проле-
тарскія цэнтры, армію, па-дру-
гое, каб забясьпечыць лепшае
разгортваньне колгаснага гандлю.

Між тым ёсьць сыгналы аб
фактах саботажу цэнтралізаваных
загатавак. Плянавыя заданьні вы-
конваюцца недапушчальна дрэн-
на. У радзе месц не навучыліс^я
выкананьне пляну цэнтралізава-
ных загатавак спалучаць з раз-
гортваньнем колгаснага гандлю.
Разгарнуць цэнтралізаваныя за-
гатоўкі і выканаць плян, гэта
значыць перш за ўсё дабіцца,
каб колгасьнік ведаў, што ён
атрымлівае ад пролетарскай дзяр-
жавы і што ён абавязан гэтай
дзяржаве здаць, прадаць. Гэта
значыць змагацца супроць опор-

туністычнага самацёку і супроць „лявацкіх“ мэтодаў адміністраваньня як у выкананьні пляну цэнтралізаваных загатоўак, так і ў колгасным гандлі. Гэта значыць адначасова з загатоўкамі разгарнуць снабжэньне вёскі прамтаварамі і прадметамі першай патрэбы. Зьмяншаючы пляны дзяржаўных цэнтралізаваных загатоўак, зьніжаючы абавязацельствы колгасаў і колгасьнікаў па контрактацыйных дагаворах, дзяржава захавала ў поўнай меры абавязацельствы, якія яна ўзяла на сябе ў адносінах да сельскай гаспадаркі (выкананьні пляну разгортваньня МТС, снабжэньня вёскі складанымі сельска-гаспадарчымі машынамі, рэзка павялічваецца снабжэньне вёскі таварамі — у трэцім квартале, прыкладна ў два разы больш чым у другім квартале).

Барацьба за выкананьне цэнтралізаванага пляну заготовак зьяўляецца самай важнай задачай усіх арганізацый. Недаацэнка, невыкананьне цэнтралізаваных заготовак могуць нанесьці вялізарную шкоду справе соцыялістычнага будаўніцтва, садзейнічаць толькі на руку кулаку, клясаваму ворагу.

Самазагатоўкі спажывецкай коопэрацыі і іншых гандлюючых арганізацый маюць буйнейшае значэньне. Яны зьяўляюцца адным з вагароў у руках пролетарскай дзяржавы ў барацьбе за палепшаньне рабочага снабжэньня.

На практыцы правядзеньня самазаготовак выяўлена шмат скажэньняў. Асноўнае скажэньне — гэта дапушчэньне тавара-

абменных апэрацый як на гарадзкіх рынках, так і на загатоўчых пунктах у глыбінных раёнах, наяўнасьць ажыятажу на рынках, праяўленьне нэпманскага духу, павышэньне цаны.

У пагоні за загатоўкамі ЗРК і інш. коопэрацыйныя і гандлюючыя арганізацыі дапусьцілі замену сустрэчнага гандлю на рынках прамтаварамі голым тавараабменам.

На пытаньне колгасніка працану на які-небудзь тавар вельмі часта чуўся адказ прадаўца „не прадаем, а мяняем“. Або на пытаньне—„колькі каштуе пара панчоў“, адказ быў такі: „паўтара дзесяткі яек і 20 кап.“, і рад іншых фактаў.

Самазагатоўкі трэба правільна арганізаваць, выкараняючы з практыкі іх правядзеньня тыя

скажэньні, якія мелі месца. Самазагатоўкі павінны ў першую чаргу праводзіцца ў глыбінных пунктах, таму што ня можа непасрэдна колгас, колгасьнік выконваць функцыі зьбіральніка тавараў і накіроўваць іх туды, дзе ёсць спажывец.

У прамысловых цэнтрах, там, дзе рабочы спажывец непасрэдна выступае на рынак, самазагатоўкі, як правіла, не павінны праводзіцца. Іншая справа, калі ў глыбінным пункце загатоўляюць гародніну, яйкі і інш. продукты і потым іх прывозяць у прамысловыя цэнтры. Тут павінна быць гранічная продажная цана, якая вяла-б да зьніжэньня цэн на продукты, а не да іх павышэньня. Задача заключаецца ў тым, каб цяперашнія цэны гнаць уніз. Таму ня трэба загатоўляць на гарадзкіх рынках, а

трэба ўмець загатаўляць дзе-
небудзь далей, прывезьці ў пра-
мысловы цэнтр і давіць на зьні-
жэньне цэн.

Аб'яднаны пленум ЦК і ЦКК
КП(б)Б прапанаваў коопэрацый-
на-гандлюючым арганізацыям за-
бясьпечыць разгортваньне дэ-
цэнтралізаваных загатоўак у глы-
бінных пунктах, на сельскіх
рынках, кірмашах, зараз-жа спы-
ніўшы самазагатоўкі на гарадзкіх
рынках прамысловых гарадоў
(Менск, Віцебск, Гомель, Магілёў,
Бабруйск, Барысаў, Рэчыца, Вор-
ша). Партыйныя, савецкія, коопэ-
рацыйна-гандлюючыя і колгас-
ныя арганізацыі павінны забясь-
печваць правільную арганіза-
цыю самазагатоўак і продажу
с.-г. produkтаў, сваячасова і поў-
насьцю выканаць плянавыя цэн-
тралізаваныя загатоўкі.

Як ва ўсёй рабоце ў сувязі

з колгасным гандлем с.-г.- продук-
тамі, з сустрэчным гандлем та-
варамі шырокага спажывання,
так і ў сувязі з загатоўкамі не-
абходна забяспечыць выкананьне
дырэктыў ЦК і СНК аб тым,
каб „не дапускаць адкрыцця
магазінаў, крам прыватнымі
гандлярамі і ўсякім чынам выка-
раняць перакупшчыкаў-спэкулян-
таў, якія прабуюць нажыцца за
кошт рабочых і сялян“.

Барацьба У вялізарнейшай ра-
з кляса- боце па разгортваньні
вым вора- колгаснага гандлю не-
гам і ўся- кага роду абходна ўлічыць, што
кага роду абходна ўлічыць, што
ўхіламі ад клясавая барацьба асаб-
генэраль- ліва моцна праяўляецца
най лініі і будзе праяўляцца
партыі на гэтым участку. Гэта барацьба
вядзецца рознымі мэтадамі. Ку-
лак і яго агентура ў партыі ста-
раюцца і будуць усякім чынам
старацца перашкодзіць справе

ДЛЯ ЗАЎВАГ

шырокага разгортвання кол- ДЛЯ ЗАЎВАГ
гаснага гандлю.

Правыя опартуністы прабу-
юць перайсці да „свабоднага“
гандлю, імкнуцца разгарнуць
колгасны гандаль за лік продук-
цыі, якая належыць здачы (про-
дажу) дзяржаве ў парадку вы-
канання цэнтралізаваных зага-
товак, а таксама за лік асноў-
нага капіталу колгасу (рабочая
жывёла, асноўнае стада малоч-
най фэрмы і г. д.).

Гэтыя праваопартуністычныя
скажэнні лініі партыі могуць
прывесці толькі да зрыву орга-
нізацыйна-гаспадарчага ўмаца-
вання колгасаў. Бязьлітасная
барацьба з правым опартунізмам,
галоўнай небясьпекай на даным
этапе, зьяўляецца прадпасылкай
паспяховага правядзення лініі
партыі.

Адным з галоўных праяўленьняў „лева“-опартуністычных скажэньняў лініі партыі зьяўляюцца спробы прыраўнаньня, пад выглядам абароны прынцыпаў савецкага гандлю, гандлю колгаснікаў і працоўных сялян-аднаасобнікаў да прыватнага гандлю. Колгас зьяўляецца адным з тыпаў соцыялістычнай гаспадаркі. Даходы ад колгаснага гандлю ідуць на ўмацаваньне соцыялістычнага сэктару, у той час, як даходы прыватнага гандляра, перакупшчыка, спэкулянта ўмацоўваюць клясавага ворага. Нельга таксама параўноўваць гандаль колгасніка, працоўнага аднаасобніка прадукцыяй сваёй працы з гандлем прыватніка, перакупшчыка, які скупляе і продас прадукцыю колгасніка і працоўнага аднаасобніка. Даход ад гандлю колгаснік і працоўны

аднаасобнік аддаюць на задаво-
ленне сваіх матэрыяльна-куль-
турных патрэбнасцяў, а пры-
ватны гандляр—на сваё ўзбага-
чэнне, на барацьбу з колгасамі
і ўладаю саветаў.

З другога боку, „левыя“ опор-
туністы, якія імкнуцца савецкі
гандаль замяніць прадуктааб-
менам, толькі тармозяць разь-
віццё савецкага гандлю.

Рашучая барацьба павінна
быць абвешчана „лявацкім“ мэ-
тодам разгортвання колгас-
нага гандлю, спробам падмяніць
арганізацыйна-масавую работу
адміністраваннем, загадам (ад-
міністрацыйнае рэгуляванне цэн,
рэглямантаванне і праверка
прадукцыі, што прывозіцца на
рынкі колгасамі і колгасьнікам,
і інш.).

Неабходна ў корані спыніць
усякія опартуністычныя скажэньні

дырэктыў партыі ў галіне колгаснага гандлю, даць самы жорсткі адпор шкодніцкай агітацыі рэштак разгромленага кулацтва. Трэба ўсе сілы сконцэнтраваць на арганізацыйна гаспадарчым умацаваньні колгасаў, на павялічэньні таварнай прадукцыі сельскай гаспадаркі, на разгортваньні колгаснага гандлю, спалучыўшы яго з поўным забясьпечаньнем выкананьня пляну цэнтралізаваных загатоўак. Трэба ўсе сілы кінуць на максымальнае павялічэньне вырабу прадметаў шырокага спажываньня, на разгортваньне сустрэчнага гандлю прамтаварамі спажыўкоопэрацыяй, дзяржгандлем, сампрамкоопэрацыяй і іншымі арганізацыямі, трэба дабівацца максымальнага павялічэньня завозу тавараў на вёску.

Пасьляхова вырашаючы гэ-

тыя задачы, мы здолеем у най-
карацейшы тэрмін дабіцца вялі-
зарных зрухаў і ў справе па-
лепшання рабочага снабжэння,
і ў справе далейшага павышэн-
ня матэрыяльнага дабрабыту
ўсіх працоўных гораду і вёскі.

ДЛЯ ЗАЎВАГ

Чарговы аб'яднаны пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б аддаў вельмі шматувагі ўнутрыпартыйнай і масавай рабоце.

Устае пытаньне, чаму наша партыя надае такое вялікае значэньне ўнутрыпартыйнай і масавай рабоце? Тлумачыцца гэта наступным.

Па-першае. „Наша партыя ёсьць „асноўная кіруючая сіла ў сыстэме дыктатуры пролетарыату“ (Сталін), партыя зьяўляецца вышэйшай формай клясавага аб'яднаньня пролетарыату. Нямысьліма ўмацаваньне дыктатуры пролетарыату без адначасовага ўмацаваньня партыйных арганізацый, узмацненьня іх ролі як

кіруючай і накіроўваючай сілы ДЛЯ ЗАЎВАГ
ў сыстэме дыктатуры пролетарыату.

Вось чаму на даным этапе, калі мы пасьпяхова завяршаем першыпяцігадовы пляні рыхтуем-ся да выкананьня найвялікшых, сусьветна-гістарычнага значэньня задач другой пяцігодкі, неабходна ўзмацніць увагу пытаньням ўнутрыпартыйнай і масавай работы.

„Вырас аб'ём і маштаб работы нашых партыйных організацый. Узрос ахоп партыйнай і масавай работы шырокіх слаёў партыйцаў і рабочых.

Але далейшыя задачы соцыялістычнага будаўніцтва, якія стаяць перад намі, патрабуюць сёньня ад нас узьняцьця ўсёй партыйнай работы на яшчэ большую вышыню, прад'яўляюць да

нас і большыя патрабаваньні ДЛЯ ЗАЎВАГ
ў адносінах нашай работы.

Мы павінны здолець перабудаваць сваю работу і ячэек, у першую чаргу, такім чынам, каб аказацца на вышыні стаячых перад намі задач — кіраўніцтва масамі і арганізацыя іх вакол лёзунгаў партыі на барацьбу за іх ажыццяўленьне" (Кагановіч).

Па-другое. Масавая растлумачальная работа зьяўляецца магучейшай зброяй у руках нашай партыі пры правядзеньні гаспадарча-політычных мерапрыемстваў і кампаній. Апрача таго масавая работа на канкрэтным матэрыяле правядзімых кампаній, на матэрыяле выкананьня паасобных заданьняў заводамі, калгасамі, цэхамі, брыгадамі і паасобнымі рабочымі, колгасьнікамі і працоўнымі адмаасобнікамі крок

за крокам, з дня ў дзень форміруе новае сазнаньне, новага соцыялістычнага чалавека, які расьце на фабрыцы, у колгасе, у савецкай вёсцы.

Гэтыя два бакі масавай работы органічна паміж сабой зьліты. Кожная пасьпяхова выкананая ня толькі кампанія, але і паасобная работа, амаль нязначная па сваім разьмеры, дае, з аднаго боку, дадатны гаспадарчы вынік, і з другога, тут-жа, адначасова, паказвае на часьцінку таго новага складаючага сазнаньня, якое або стымулявала найбольш добра-сумленныя адносіны да працы, найбольш мэтазгодныя спосабы, або-ж само яно выклікана гэтым процэсам работы.

Адсюль становіцца зразумелым, якую вялізарнейшую пачынальную ролю робяць тыя кіраўнікі і арганізацыі, якія недаацэнь-

ваюць масавай работы. Стала ўжо правілам, што такая недаацэнка зусім невыпадкова, што яна параджаецца ўплывам на кіраўнікоў і паасобных зьвеньні партарганізацый варожага нам клясавага асяродзьдзя, варожай ідэолёгіяй, што недаацэнка гэта, спачатку як-быццам няпрыкметная, у далейшым, разьвіваючыся, прыводзіць да опартуністычнай практыкі. З-за недаацэнка адпаведнай масавай работы на практыцы вырастаюць усялякія скрыўленьні лініі партыі пры правядзеньні і адзінаначальля, і колектывізацыі, і кампаній і да т. п.

Правы опартунізм, які здае пазыцыі клясаваму ворагу, атручаны няверыем у масы і посьпехі соцыялістычнага будаўніцтва, падмяняе масавую работу права-опартуністычным самацёкам.

Таксама „левы“ опартунізм заўсёды ня вытрымлівае ўпартай напружанай работы па мобілізацыі мас і таму скатваецца да спрошчаных адміністрацыйных прыёмаў і нават адміністрацыйнага самавольства.

Па-трэцяе. Наша партыя завастрае ўвагу на партыйна-масавай рабоце ў сучасны момант таму, што многія гарадзкія, раённыя партарганізацыі, заводскія і вясковыя партыячэйкі захапіліся бягучай адміністрацыйна-гаспадарчай работай і значна паслабілі ўнутрыпартыйную і масавую політычную работу, ці як сказана ў перадавіцы „Правды“ ад 8 чэрвеня, што: „... за апошні перыод у многіх партыйных работнікаў некалькі аслабла цікавасць да пытанняў органа-

цыйна-партыйнай работы, атрымалася тое, што згубілі „смак“ да гэтых пытанняў“. У прыватнасці парткомы Ніжагародзкага аўтозаводу, Растоўскага сельмашу, аб якіх ёсць рашэнні ЦК УсеКП(б), і іншых заводаў ярама падмянялі гаспадарчае кіраўніцтва заводаў, парушалі адзіначальне і нормальную работу ўсяго заводскага „трохкутніка“, груба адміністравалі і дапускалі цкаванье гаспадарнікаў і спецыялістаў. Падмена адміністрацыі і прафарганізацыі на заводах, у саўгасах, МТС і праўленьнях колгасаў з боку партыйных арганізацый наглядаецца і ў нас у БССР.

Адсутнасць адпаведнай увагі да ўнутрыпартыйнай выхаваўчай работы прыводзіць да таго, што партыйныя сходы пра-

ходзяць суха, неактыўна, а ў цэхах і брыгадах вельмі часта ператвараюцца ў вытворчыя нарады. Многія ячэйкі і партгрупы ня маюць плянаў партыйна-масавай работы, партдзеньцьвёрда ня вызначан, у партыйна-грамадскую работу ўцягнуты далёка ня ўсе члены партыі і кандыдаты. Вельмі слаба пастаўлена праверка выканання партыйных абавязкаў. Партыйныя камітэты не ўдзяляюць адпаведнай увагі справе бальшавіцкага выхавання кандыдатаў, чым затрымліваецца іх перавод у члены партыі.

Марксысцка-ленінскае выхаваньне партыйцаў разгорнута ўсё яшчэ недастаткова. Так на швэйнай фабрыцы „Кастрычнік“ ахоплена

партвучобай—50 проц., на заводзе „Чырвоны Мэталіст“—47%, на абутковай фабрыцы „Лекерта“—40 проц., на фабрыцы „Х кастрычнік“ і заводзе „Днепр“—35 проц. На вёсцы справа яшчэ горш абстаіць. У дадатак да гэтага наведваньне сеткі партасьветы, як правіла, не перавышае палавіны складу школ і гурткоў, а заняткі часта зрываюцца з прычыны адсутнасьці цвёрда замацаваных дзён вучобы, няяўкі настаўнікаў і недахвату памяшканьняў.

Адміністрацыйныя мэтоды кіраваньня пераносяцца ўрадзе выпадкаў і ў галіну партыйна-масавай работы. Гэта знаходзіць свой адбітак у фактах прамога заціску самакрытыкі, у фактах, калі ячэйкі працуюць выключна ў парадку заданьняў, націску з раёну з боку ўпаўнаважаных і мала пра-

яўляюць сваёй уласнай ініцыя- ДЛЯ ЗАЎВАГ
тывы і самадзейнасці.

Масавая і політычная агітацыя зьяўляецца най-
больш слабым вучасткам
партыйна-масавай работы
ў горадзе і на вёсцы. Рас-
тлумачэнне карэнных пытанняў
(рэалізацыя шасці ўказанняў
т. Сталіна, брак, прастоі, цэны
і г. д. у горадзе, арганізацыя
сяўбы, уборкі, праполкі, працы
ў колгасах, закон па с.-г. падатку,
загатоўкі, колгасны гандаль і
савецкія рынкі і г. д. на вёсцы).
Многія партыйныя арганізацыі
ня ўмеюць падымаць на прынцы-
повую вышыню, увязваць дроб-
ныя пытанні вытворчасці з
агульнымі задачамі пролетарскай
дзяржавы. Вельмі часта рабочым,
колгаснікам і працоўным адна-
асобнікам прад'яўляюцца голыя
патрабаванні — „выканаць тое“,

а такі падыход мяжуе з адміні-
страваньнем.

ДЛЯ ЗАЎВАГ

Частка камуністаў не займае авангарднай ролі ў політычным і вытворчым жыццці. Напрыклад, на торфазаводзе „Шлях соцыялізму“ з 46 камуністаў толькі 12 ва ўдарных брыгадах; на гуче „Кастрычнік“ з 109 камуністаў ва ўдарных брыгадах 73, на панчошнай фабрыцы „Клары Цэткін“ з 228 толькі — 97. На шмат якіх прадпрыемствах процант камуністаў, якія прымаюць удзел у соцспарборніцтве, ніжэй, чым процант беспартыйных.

Далей, расстаноўка партыйных сіл на рашаючых нізавых вытворчых зьвеньнях на заводзе, у саўгасе, колгасе прымушае хацець многа лепшага: усё яшчэ

дрэнна абслугоўваюцца брыгады, другія і трэція зьмены. Вельмі многа прыкладаў, калі на заводзе, у саўгасе, на нерашаючых вучастках работы партпраслойка значна вышэй, чым у рашаючых цэхах і брыгадах. Вельмі многа комуністаў працуе на другарадных работах, а не на вытворчасці і ня ў полі (старажамі, у конторах, пры вагах і г. д.).

Нарэшце, яшчэ ня ўсюды арганізавана, а дзе арганізавана, то ня ўзмоцнена нізавое, рашаючае зьвяно на заводзе, у саўгасе і колгасе (партгрупа, зьвенаваяячэйка). Асноўныя недахопы ў рабоце партгрупы заключаюцца ў тым, што партгрупы яшчэ ня маюць свайго тавару, ня ведаюць сваіх функцый і часта ператвараюцца ў вытворчыя нарады.

У многіх організацыях не ўдзяляецца ўвага падбору і замацаваньню сакратароў ячэек, парторгаў і партарганізатараў, іх сыстэматычнай падрыхтоўцы. Адсюль вялікая цякучасьць, няўменьне працаваць. Загадчыкі оргінстраддзелу гаркомаў і райкомаў займаюцца чым хочаце, толькі не оргпартработай і не вывучэньнем жывых людзей—сакратароў ячэек, груп парторгаў, партарганізатараў і партыйцаў. Партгрупа па зборцы сьвідравальных станкоў заводу імя Варашылава часам даходзіла да 10 чал., а потым скарачалася да 3 чал. На фабрыцы „Пролетарская Перамога“ груп парторгам зьяўляецца кандыдат, якому сакратар ячэйкі дае характарыстыку: „Бузацёр, лятун, быў адзін раз выключаны з кандыда-

таў, а так ён здольны“. Наглядаецца шмат выпадкаў недапусчальнага сумяшчэння — групарторг-брыгадзір, групарторг-проффарганізатар і г. д.

ДЛЯ ЗАУВАГ

На прыведзеных фактах завас-тралі ўвагу ў сваіх выступленьнях т. Гікало—першы сакратар ЦК КП(б)Б і т. Жаброўскі ў сваім дакладзе. Прыведзеныя факты абавязваюць дабіцца рашучага пералому ў бок ажыўленьня і па-лепшання якасьці ўнутрыпар-тыйнага жыцця і масавай по-літычнай работы. Гэтага патра-буюць і рашэньні аб'яднанага пленуму ЦК і ЦКК КП(б)Б па партмасавай рабоце, якія пады-маюць на вышэйшую ступень за-дачы партыйнай работы.

Цэнтральнай задачай партарганізацый і ячэек зьяўляецца далейшая ўпар-

тая барацьба за выкананьне прамфінпляну, за арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне колгасаў. Аднак неабходна весьці гэтую барацьбу ня шляхам умешваньня ў опэратыўную бягучую работу гаспадарнікаў, спэцыялістаў і праўленьняў колгасаў, а на падставе далейшага павышэньня кіруючай ролі партарганізацый, авангарднай ролі кожнага куніста ў прамысловасьці і сельскай гаспадарцы, больш шырокага разгортваньня масава-політычнай работы па мобілізацыі мас на вырашэньне чарговых гаспадарчых задач.

Тав. Кагановіч у сваёй прамове на пленуме МГК ад 14 мая чотка намеціў зьмест партыйна-масавай работы ячэек на даным этапе.

„Уся партыйна-масавая работа

арганізацыйная структура парт-
ячэек, жывая політычная агітацыя,
разьвіццё бальшавіцкай сама-
крыткі і ўнутрыпартыйнай дэ-
мократыі і ўмацаваньне адзіна-
начальля на вытворчасьці павінны
быць сконцэнтраваны і моцна
ўвязаны ў кожны даны момант
вакол тых пякучых канкрэтных
пытанняў, якія хвалююць сёння
рабочага.

Кожнай ячэйцы зараз неабходна
ў партыйна-масавай рабоце і ў
політычнай агітацыі сконцэнтра-
ваць асаблівую ўвагу на трох
наступных баявых пытаннях:
растлумачэньне нашага
міжнароднага стано-
вішча і ўмацаваньня аба-
рона здольнасць краіны;
мобілізацыя мас на выка-
наньне шасьці ўмоў т. Ста-
ліна; арганізацыя кому-
ністаў, ударнікаў, акты-

вістаў на выкананьне баявой задачы зараз—ліквідацыі браку і прастояў, барацьба за выкананьне прамфінпляну апошняга заключнага году пяцігодкі і тым самым пасьпяхова завяршыць пяцігодку ў чатыры гады; змагацца за лепшую організацыю рабочага снабжэньня, за разгортваньне савецкага гандлю, мобілізуючы масы для вырашэньня гэтых задач (арганізацыя трусаводзтва, сьвінаводзтва, разьвядзеньне рыбы, снабжэньне гароднінай—чаму мы аддалі асаблівую ўвагу на гэтым пленуме — рабочыя гароды), у асаблівасьці растлумачваць масам значэньне апошніх рашэньняў ЦК і СНК аб збожжазагатоўках, жывёлазагатоўках і разьвіцьці колгаснага гандлю і ўсямернае павялічэньне выпуску

на рынак прадметаў шырокага ДЛЯ ЗАЎВАГ
спажывання" (Кагановіч).

Да ліку баявых задач, якія
вызначаюць змест партыйна-ма-
савай работы, адносіцца пастанова
ЦК УсеКП(б) і СНК СССР ад 6
ліпеня „аб уборачнай кампаніі
1932 г.“, якая ў цэнтры ўвагі
ўсёй работы па ўборцы ставіць
барацьбу са стратамі.

У адпаведнасці з гэтымі зада-
чамі павінна быць перабудавана
і арганізацыйная структура га-
радзкіх і вясковых ячэек. І па-
колькі ў цэх у, аддзяленнях,
брыгадзе вырашаецца
пытанне аб тэмпах, аб
большавіцкай рэалізацыі прам-
фінплану, правядзенні сельска-
гаспадарчых кампаній,
тут ператвараюцца ўжыць-
це дырэктывы партыі па
арганізацыйна-гаспадар-
чым умацаванні колга-

саў і праходзіць галоўны
процэс перавыхавання
мас і барацьбы пролетар-
скай арганізаваўшы і
дысцыплінаваўшы і здроб-
на буржуазнай анархіч-
насьцю, стихійнасьцю і ўраў-
нілаўкай,—патрэбна цэнтр
ця жару партыйна-масавай
работы перанесьці ў бры-
гаду. Патрэбна забяспечыць
арганізацыю ў брыгадах пар-
тыйных груп, а пры малой ячэй-
цы—вылучэньне ў брыгады парт-
арганізатараў, каб цвёрдым
партыйным уплывам былі ахоп-
лены ўсе брыгады.

Організацыя і ячэйка, якія не
ўясьнілі, што вытворчая брыгада
на прадпрыемстве, у саўгасах
і колгасах—самы адказны, самы
баявы вучастак, на які павінны
быць кінуты ўсе сілы, няздольны
кіраваць па-новаму, па-бальша-

віцку змагацца за генэральную лінію партыі, узначаліць растучы працоўны ўздэм і актыўнасьць мас.

ДЛЯ ЗАЎВАГ

Партыйныя групы і партарганізатары павінны адыграць найвялікшую ролю ў ажыўленьні ўнутрыпартыйнай работы і ўзмацненьні політычнай работы ў масах. Падбор устойлівага складу групоргаў і партарганізатараў і сыстэматычная іх падрыхтоўка праз курсы і інструктаваньне, наладжваньне работы партгруп зьяўляюцца адной з асноўных задач парткомаў і ў першую чаргу ячэек на вёсцы і цэхячэек на заводах, якія павінны быць перабудаваны паводле прынцыпу зьмен.

Неабходна вельмі ўважліва падыходзіць да вывучэньня жывых людзей і разьмеркаваньня партыйных абавязкаў, асабліва сярод

кандыдатаў партыі, дасканала пры гэтым улічваючы ўзровень разьвіцьця і здольнасьці кожнага таварыша і штодзённа дапамагаючы яму ў выкананьні партыйных заданьняў. На сходах партгруп, цэхавых ячэек і парткомаў трэба сыстэматычна заслухоўваць даклады паасобных камуністаў аб выкананьні імі партабавязкаў і іх ролі ў вытворчым і політычным жыцьці прадпрыемства, колгасу і г. д.

Роля партыйных сходаў (партдня) павінна быць павышана. На партыйных сходах трэба абмяркоўваць ня толькі важнейшыя гаспадарчыя пытаньні, але і пытаньні агульнаполітычнага, міжнароднага і ўнутрыпартыйнага жыцьця. Трэба імкнуцца падымаць абмеркаваньне практычных канкрэтных пытаньняў на вялікую політычную вышыню,

увязваючы канкрэтныя факты ДЛЯ ЗАЎВАГ
з жыцця свайго прадпрыемства,
саўгасу, колгасу, вёскі з усёй
гіганцкай работай па будаўніцтве
соцыялізму, з перспэктывамі і за-
дачамі пролетарскай рэвалюцыі,
паказваючы, якое значэнне для
перамогі соцыялізму мае беспе-
рабойная работа данага заводу,
саўгасу, колгасу, брыгады і гэтым
самым павышаючы выхаваўчае
і політычнае значэнне партдня.
З гэтага пункту гледжаньня парт-
органы павінны ўважліва пад-
рыхтоўваць партсходы (падрых-
тоўка матэрыялаў, дакладаў, па-
радку дня, сваячасовае паведам-
леньне).

Уся ўнутрыпартыйная
праца павінна садзейні-
чаць марксысцка-ленін-
скаму выхаванню партый-
ных мас і павышэнню
іх ідэйна-політычнага ўз-

роўню. Неабходна пры гэтым
арганізаваць партыйную і тэх-
нічную вучобу непасрэдна ў
брыгадах ці зьвеньях, забяспе-
чыўшы такім чынам поўны ахоп
марксысцка-ленінскім выхавань-
нем членаў і кандыдатаў партыі
і шырокае прыцягненьне бес-
партыйнага актыву.

Ня менш важная задача,
якая стаіць перад пар-
тыйнымі арганізацыямі,
гэта-паставіць на адпавед-
ную вышыню масавую по-
літычную агітацыю, уліч-
ваючы пры гэтым куль-
турна-політычны ўзро-
вень і запатрабаваньні
розных слаёў рабочых
і колгаснікаў, і працоўных
аднаасобнікаў. На кожным рапд-
прыемстве неабходна з гэ-
тай мэтай арганізаваць агітко-
лектывы, а асаблівая ўвага па-

вінна быць зьвернута падрыхтоўцы і правядзенню масавых рабочых сходаў і мітынгаў (агульназаводзкіх, цэхавых, вучастковых, брыгадных), на якіх побач з абмеркаваньнем бягучых вытворчых пытанняў ставіць і пытанні агульнаполітычнага дзяржаўнага значэння. Масавую політычную работу неабходна разгарнуць у чырвоных кутках, у часе перапынкаў на абед, у чакальнях, у пакоях для курэння і г. д., а таксама па-за прадпрыемствам—у клюбах, летніх пляцоўках, агульных памяшканнях, рабочых пасёлках і г. д., прымацоўваючы да адпаведных відаў работы спецыяльных арганізатараў, агітатараў і пропагандыстаў. Асабліва шырока трэба разгарнуць работу сярод новых кадраў рабочых, звязаных з вёскай, уз-

мацніць кіраўніцтва профэсія- ДЛЯ ЗАЎВАГ
нальнымі, комсамольскімі і роз-
нымі грамадзкімі організацыямі.

Пры разгортваньні масавай
работы на вёсцы неабходна,
апрача ажыўленьня работы чыр-
воных куткоў, хат-чыталень, як
мага шырэй ужываць рухомыя
паходныя формы—лятучыясходы,
гутаркі, вытворчыя нарады, агіт-
павозкі, палаткі, кіно і радыё-
перасоўкі, агітацыйныя і мастац-
кія брыгады, кніганоства, чыткі
газэт і популярнай літаратуры
і другія мерапрыемствы, разьліча-
ныя на свабодны ад работы час
(перапынак на абед, зьмена, ве-
чар). Асабліва трэба зьвярнуць
увагу на антырэлігійную работу,
увязваючы яе з вытворчымі за-
дачамі, г. зн. з барацьбой за
выхад у поле на работу у сьвя-
точныя дні, якія ў часе веснавой
сяўбы адымаюць да 10 каштоў-

ных дзён і ня менш у часе ДЛЯ ЗАЎВАГ
ўборачнай кампаніі.

Выключная ўвага павінна быць удзелена разгортваньню масава-політычнай і культурнай работы сярод жанчын, бо на гэтым адказнайшым вучастку мы маем яўна незадавальняючае становішча. Вялікае значэньне ў павышэньні гаспадарча-політычнай актыўнасьці работніц і колгасьніц мае перабудова масавай работы сярод жанчын, прымяненьне такіх мэтодаў работы, як паходы, зьлёты, жаночыя ўдарныя брыгады, жаночыя вытворчыя нарады і г. д.

Важнейшай умовай пасьпяховага выкананьня вытворчых плянаў, разгортваньня арганізацыйна-масавай работы сярод колгасьнікаў і папаўненьня рады партыі зьяўляецца выкананьне дырэктыў ЦК аб рабоце з колгасным актывам. Партыйная

ячэйка, партгруппа і партарганізацыя павінны сыстэматычна праводзіць нарады з колгасным актывам па пытаннях арганізацыі працы ў брыгадзе, выканання плянаў сяўбы, апрацоўкі, уборкі, загатоўкі і г. д., апіраючыся на яго ва ўсёй сваёй рабоце. Разам з гэтым трэба перамагчы „дзіцячыя хваробы“ сацпаборніцтва на вёсцы (адсутнасць штодзённага клопату аб ім, адсутнасць дапамогі і ўліку, зневажальныя адносіны да прэміявання і культурна-бытавага абслугоўвання ўдарнікаў).

Вось у асноўным тыя пытанні, на якіх канцэнтруюць увагу партарганізацыі рашэнні пленуму ЦК КП(б)Б, выступленні т. Гікало і даклад т. Жаброўскага.

Партыйныя арганізацыі павінны зараз, закатаўшы рукавы, працаваць над тым, каб узяць

партыйна - масавую работу на больш высокую ступень, вядучы рашучую барацьбу з опартунізмам, асабліва з правым ухілам як галоўнай небясьпекай на даным этапе.

Трэба па-бальшавіцку ўзяцца за палепшаньне партыйнай работы ва ўсіх яе зьвеньнях, павярнуць усе галіны партыйнага кіраўніцтва тварам да канкрэтнай дапамогі ячэйцы, партгруппе і партыйнаму арганізатару, кіраваць на падставе жывых мэтодаў работы, жывой сувязі з людзьмі. Гэта яшчэ больш згуртуе партыйныя масы навакол ЦК КП(б)Б, навакол генэральнай лініі партыі, навакол ЦК УсеКП(б) на чале з т. Сталіным.

ДЛЯ ЗАЇВАГ

ДЛЯ ЗАЇВАГ

ДЛЯ ЗАУВАГ

ДЛЯ ЗАЇВАГ

86267

III

649547

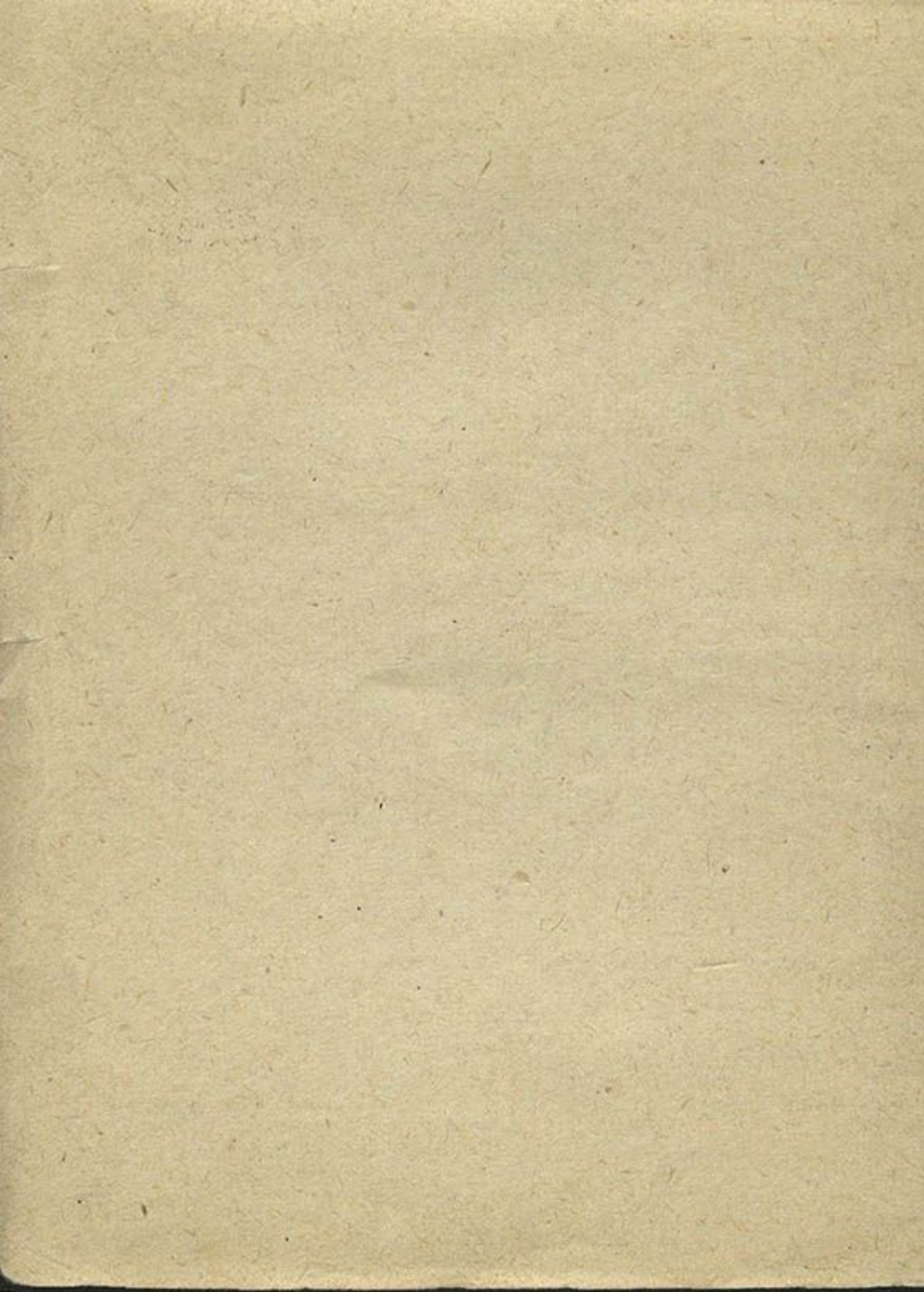

368634

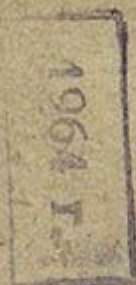
III

49298

64 1659

ЦАНА 15 КАП.

B00000002 198355

